

شوري توتي

د شوريو

کونډه

ميناوال: حبيب الله رفيع

شعری توپی:

د ستوريو ڪرونڌه

ویناوال : حبیب اللہ رفیع

۱۳۷۹

د امان کتاب له خپرونو خخه

د تاسیس کال: ۱۳۵۶

موسس: حبیب الله رفیع

مشر: محمد آصف وردگه

د کتاب نوم :
ویناوال :
خپروونکي :

د ستوريو ګرونده
حبيب الله رفيع
خپروونکي اودون :

د چاپ کال :
د چاپ چاري :

د افغانستان د کلتوري خدمتونو اداره
پېښور، تلهفون ۸۴۱۷۴۹

د چاپ خاي :
ملت پرس، لاهور.

نیم قاعده

سو غات

زه خهلي دا شعري توتي او دا د زره توتي
خهل لرغون دوست نيااغلي شبر محمد خواك ته
چي دا توتي يې به تېرو دريو لسيزو کښي
به خهله سينه او حافظه کښي ساتلي
او
خهل گران دوست داکتر جاويد وردګ ته
چي د دي توتو راغوندلو او خبرولو ته يې هخولى يم
په مينه وراني کوما

ح، رفيع

يادونه

زما د مغز گنو پونښنو او د زره هيلو او غونښتنو د توريو بنه غوره کره او توريو د
شعرونو دا توتي جوري کړي چې په خپل - خپل وخت د قلم د زره وينو د کاغذ مخته
ورسولي خود دي توتو تر دي وروسته سفرد بناغلي محمد آصف وردګ په هاند او هڅه
وشو او د دوى د لاس تناکې يې د چاپ پني شوي او دا دي تر تاسو در ورسپدي او که نه نو
دا توتي به همداسي توتي - توتي پاتي وي!

په مينه

ح. رفيع

د سریزې پر خای:

توقى توقى زىدد بە را ت قول كرم

[۱]

زما شعری توقي زما فکري توقي هم دي او زما عقیدوي توقي هم. خکه دا توقي زما د محسوساتو بنکارندويي هم دي او زما د احساساتو هم. دا توقي زما د ملي شعور خرگندويي هم کوي او زما د سياسي شعور هم. د زمان په وات کي زما د فکري سفر یون هم نبيي او وده هم او د مكان په واتن کي زما د ننداري سور هم نبيي او او بد هم. زما قلم چې د لیکوالی په د ګر کي سترګي غرولي نود خپل خار د ساحي له پاره یې یوه ملي زاویه تاکلي ده، ملي مسایل یې هم له همدي زاویې خخه کتلې او نړيوال او بین المللې هم.

زما د ژوند دوره د افغانستان د تاریخ د یوی خوئندي، بدلهونکي، هېښونکي، ویښونکي، دردونکي، ورانونکي او پاخونونکي دوری سره برابره ده. ما چې سترګي غرولي او ما چې قلم په لاس کښي واخښت په هپواد کښي د فکري خوختښت بهير را روان شو چې دا بهير دولت د ديموكراسي د لسېزې په یوه لنډ، تنګ او بد رنګ لوښي کښي را ګير کړ او نتيجه یې د جمهوریت د سپيني کو دتا له کېدو سره د دغه ظاهرآ رنګين خو باطنآ خورین لوښي توقي - توقي کېدل وو، د جمهوریت جام هم له دي امله چې د جام جم به او دوریښنه لارښوده دله یې نه درلوده، لار ورکي شو او

د غوايې د سري خونې کودتا په بېرونې او پردي گوزار په داسي دول را نسکور شو چې نه يوازي په خپله توتې توتې شو، بلکې ورسه د هپواد په لوی لوښي کښي هم لور په لور خطرناك درزونه وشول، د ثور خونې کودتا زموږ سمسور او شين هپواد زموږ د اتلوا او ايماندارو هپوادوالو په پاكو وينو رنګين کړ او په هره خوا کښي يې د ناوريں تخمونه وکړل. سپېخلي جهاد د سره تېري پښي کاواكتې کړي، خومبوه يې نورو لوټمارانو او دېمنانو ولوټله، د ازادۍ کوتره د شا او خوا پرتو کارغانو او تېوسانو تر برید لندې راغله او له هري خوا يې وجود زخمي زخمي شو، خودا لالاس او پښي وهي او هيله ده حتى باور دی چې تور، سره، شنه او رنګا رنګ دېمنان به همداسي شرمېږي او ماتېږي لکه د تاريخ په اوږدو کښي چې داسي شوي او دا دېمنان را پېختېلې دي.

زما په دي توتو کښي زما خلوبښت کلن ادبې ژوند د هپواد د هفو چتيکو پېښو او بدلونونو انځوروونکي دی چې د پېښو تراکم، د دردونو ژوروالي، د مصیبتونو پراختیا او د دېمنانو ګنتیا يې زموږ د سوونو ګلونوله پېښو سره برابره ۵۵.

زه له پېښو سره روان پاتې شوي يم او له حالاتو سره ګويان، ما په هر وخت کښي خپلې غوبستني د ملي غوبستنو په رنها کښي وړاندې کړي او بنکاره کړي.

زمـا شـاعـري چـې دـا تـوقـي يـې يـوه بـرـخـه دـه پـه حـقـيقـتـ کـښـي زـما دـ يـادـداـشتـ کـتابـچـهـ هـمـ دـه او زـما دـ بـرـداـشتـ دـيـباـچـهـ هـمـ، ما دـ مليـ ګـتـيوـ پـه لـارـهـ کـښـيـ خـپـلـ مليـ نـظـرـ هـمـ بنـکـارـهـ کـړـيـ او دـ عـملـيـ کـولـوـ لهـ پـارـهـ مـېـ يـېـ ګـامـ هـمـ

اخيستى چي خپلو دى نظرىو وخت په وخت زندانونو ته رسولى يم خوله خپل فكرنه يي اپولى نه يم. ما دا توتى په پېپنلىكى ھول راوري چي د حالاتو بھير هم وبنبي او ورسه زما برخورد هم. كەخە هم زما تولى خاطري په دى توتى كىنى نه دى رانغبىتل شوي، بلکى زياتى برخى يى زما په نورو شعرى اصنافو كىنى راغلى خوبىا هم د حالاتو يو عمومى بھير همدا توتى هم لرى او همدا شعرى نمونى هم چي د وخت له غوبىتنى سره سەمملى غوبىتنى پكىنى رانغبىتل شوي او ويل شوي. دا توتى د زمان نېتى هم لرى او د مکان نېبانى هم، هدف يى هم معلوم دى او موخه هم، د وخت تاكليلو كسانو ته هم اشارى پكىنى شته او نفوتي، زەھيلە لرم او ارزو چي هېبۈشك او هېچ دله به يى هېچ بى هېخە خانتە نه كش كوي او لە خان سره نەتپى.

[٢]

ملي زاویه زما د دى توتى اساسى چوکات دى او بىنتىز كالب او همدى هدف ته مې يى هنر او ادب هم استخدام كرى،
نو خكە هدف پكىنى تر ادب بىرى او حقايق تر ادبى دقايقۇزيات.
 كەخە هم دا توتى ژور ادبى جوربىت نه لرى خوبىا يى هم په ادبى سكېبت كىنى د هنر مالگە تر خە حده شته او د
صنایع او بداياعو سرخى او سىپىدە پرى وھل شوي، خصوصاً وېي لوې او تجنيس پكىنى ھېر زيات دى چى ئىينى توتى
يى كەترخى گولى هم دى خوب پوبىش لرى او ادبى ھۆبن، زەقضات نه شەپرى كولاي خو ئىينى ادبى دوستان يى ستايى
او فكىرى ملگرى يى ئاي پر ئاي وايى.

[۳]

دا توقعي ما وخت په وخت په خينو مهالنيو خپرونو کبني خپري کري، خوله ډېره وخته مي دا هيله هم وه چې د یوی
مجموعوي په بنه یې هم خپري کرم، خو خلله مي دا هڅه کري هم ده، چې دا دستور یو کرونده ستاسو کور-کور ته ورسوم،
خو خطرناکو وریخو وخت په وخت تياري پري خوري کري او پر دي کرونده یې پلی اورولي دي.

ها ما یو خل په ۱۳۴۷ کال کبني غوشتل چې دا توقعي زما د دوست بشاغلي اسدالله شعور له همدي دول دري شعري
توقتو سره د "فریاد" په نامه خپري کرم، خپر بدلو یې پیل شول، خوبیا د سانسور پلی پري وشه، په ۱۳۵۰ کال مي د
"خاشی" په نامه د دي ادبی توقتو د دوباره خپرولو هڅه وکړه خو دولتي مطبعي یې په خپرولو کبني تخنیکي معاذير
وراندي کړل، پېښور ته چې راغلم، یا مي هم لومرنۍ هڅه دا و چې دا توقعي خوندي کرم، خود خطاط خندونو له چاپه
پاتي کري او پسي نوري هځي هم پر له پسي شندي شوي چې دا دي اوس ايله د دي فرصت تر لاسه شو چې دا دستوريو
کرونده ستاسي مخي ته کښېردم

[۴]

تقریباً همدومره يا تر دي لپ، داسي توقعي هم وي چې ذهن ته مي وخت په وخت راغلي خود ليکلوا فرصت مي نه دي
موندلی بېرته هېري شوي او په ذهن کبني وچې شوي دي. یو لپ شمېر داسي هم وي چې ليکلې مي دي خورا نه ورکي
شوي او اوس په لاس کبني نشتله، یو محدود شمېر زما داسي شعري توقعي دي چې په دي مجموعه کبني مي نه دي

راوري، د دي توتو زياته برخه عشي م موضوعات لري چي له نورو توتو سره يي روحه توافق نه نميي نو خكه مي هغه د غزلو په مجموعه کبني راوري، البه يو شمېر هغه توتي چي زما د شخصي اړیکو او راشو - درشو، لکه د دوستانو ودونه، مریني او يادوني په نخبنه کوي راولپ شوي، خكه اکثره يي زما له ادبی دوستانو سره اړه لري، چي له لوستونکو سره يي شريکول خوندور بولم.

تردي او بدده داستان وروسته خپلي دا شعري توتي چي زما د زړه توتي هم دي له تاسي سره شريکوم، خدای دي وکري چي بوخت مو وساتي او د "هدف" يا "ادب" يا دواړو له خوا درته خوندوری او د لوست وړ وي!

په مينه

ح، رفيع

۱۳۷۸/۱۲/۲۷

پېښور، پښتونخوا

زما د شعر شرو او د ديموکراسی لسيزه

(۱۳۵۲-۱۳۳۸)

Λ

نهانځښې

جمله ثنا صفت خاص د الله العلمین دی
درود په محمد چې دی خاتم النبیین دی
هم آل، هم خه اصحاب چې درسول دپاک الله دی
هم زما رفیع سلام په همه واره مومنین دی

۱۳۳۸

دعا

اللهی د پخوانو نیکو مقام را
د نفاق لئه بده رنځه التیام را
چې خالي له خود خواهی او خانځانی وي
ما "رفیع" ته داسي سپین بنکلی کلام را

۱۳۳۹

علم

علم دی داسې مشعل
ني لوگي شته، نه سوخل
خني دی محروم زاغان
کا چغار پکنې بلبل

۱۳۳۹

ويېش شه

دنيا بدله خزان نشته نوبهار راغلى
خوب د لته خني بېزار شه وخت د کار راغلى
غوتى د علم، معرفت په غور پدلو شولي
هم يې نسيم، باد صبا، هم يې ماليار راغلى

۱۳۳۹

هڅونه

دنیا بدله، وخت بدل، عصر اتوم راغلی
تحولات چې راولی حکمت یې نوم راغلی
وینن شه پښتونه له دنیا سره سینالي وکوه
د جهل خوبیه پنځوه دار العلوم راغلی

۱۳۳۹

جمال او کمال

بې علمه ګته نه کا ظاهري حسن او جمال
حاصل شي له کماله باطنی حسن او جمال
بې علمه په دنیا کښې گوزران د سرې گران دی
خانېسکلی، بنایسته کړه په علمي حسن او جمال

۱۳۳۹

ژمی

سپینی و اوری را تو په بی ژمی راغی
بی وزلان په يخ رپه بی ژمی راغی
خلک اغوندي تاوده کالي، کوتونه
خواران لوح لغه تاوبه بی ژمی راغی

۱۳۴۹

پت او بې پتى

پت د پښتو دی پښتونواله او غیرت
مینه د وطن ده، يولـه بل سره الفت
تل يې وي ملگری شجاعت، زمریتوب
دا چې پکښي نه وي، دی هغه پښتون بې پت

۱۳۴۹

توره او غيرت

توروه او غيرت زېب او زېبور د پښتنو دی
دا میراث ورپاتي له پدر د پښتنو دی
دا يې میراثه ده، د پلرونو او نیکونو
هر خای، هر غلیم زېرو زېرد د پښتنو دی

۱۳۳۹

تگي او چل

نشته ده تگي او چل په اصلو پښتنو کښي
ژبه يې خالي ده، الفاظنه لري په دو کښي
وايي پښتنه چې: "د دروغو مزل لنه دی"
ده لویه ګناه دروغ په ژبه د پښتو کښي

۱۳۳۹

شرع او پښتو

د "شرعی" او "پښتو" قوانین تول دي برابر
د "شرعی" چې ثواب دي، په "پښتو" کښي هم بهتر
د "شرعی" چې وبال دي، په "پښتو" کښي دي پېغور
د "شرعی" چې ضرر دي، په "پښتو" کښي هم ضرر

۱۴۳۹

"د اميد ګلونه"

عاشق صادق لري د زړه پر سر هزار داغونه
د زړه په وينو او بوي د اميدو باغونه
خزانه مه راخه شите او بي بقا به يسي کري
"رفع" کرلي دي په زړه کښي "د اميد ګلونه"^{*}

۱۴۳۹

* د اميد ګلونه زما د لوړ نیو شعرونو مجموعه.

بخل او سخا

لکه قارون غوندي بخيل مدهشه چي غم پاتي شي
نوم به دي بد پاتي شي، دولت به هم پاتي شي
کوي صفت به پس له مرگه دتا هري يو بشر
کوه سخا چي دتا نوم لکه حاتم پاتي شي

۱۳۳۹

مبارکي

گران وطنه نوي کال دي مبارک شاه
هم د پوهی پر او بال دي مبارک شاه
پښتنه چي پکبني ژوند کري بي له قиде
رفيع وايسی استقلال دي مبارک شاه

۴۰/۱۱/۱۶

بُخْرَى

د مظلوم د دېگدان اوږي یم تو دوم یې
د ظالم پرماني باندي سره لنډه یم!
زور لرمه، حرارت او سوز مې ډېر دی
کڅه هم ستاتر نظره زه هېڅ نډه یم!

٤٥/٢/١

د زورور تقاضا

زه که هر هر خه وايم، بنډه-بنډه وايد!
بد وايم که بنډه وايم، بنډه-بنډه وايد!
حق دی که ناحق تر دیدې بي نه کوي!
سپین ته که تور ووايم، بنډه-بنډه وايد!

٤٥/١/٢٠

نگي

خوبنه مې جفاده چې جفا کښي وي
نې منم جفا چې په وفا کښي وي
بده مې تکي او دوه رنگي ايسې
ياره که په تا او که په ما کښي وي

٤٥/٦/٥

حق

يارکه د باطلو طرفدار هم شي
وران وي جار زما د دنيا کار هم شي
حق به وايم، حق نه نه تبرېزمه
سر مې که منصور غوندي په دار هم شي

٤٥/٥/٢٤

لاره

نه بدليمه افغان يم خو چي يم!
زه د گران افغانستان يم خو چي يم!
سر مي ايښي د افغان ملت پر سردي
پر دي لاره به روان يم خو چي يم!

٤٥/١٢/٢٣

د لاجوردو باران*

پوه شومه اوس پوه شوم لاجورد را اوږدلې دی
خکه په منود هر چالاس ته رسبدلي دی
نه! په منونه! په خروارونو یې ساتلي دی
لړ را برسېرن شول نور تر اوسمه پت او غلي دی

٤٥/١٢/١٨

* په هډواد کښي د لاجوردو د یوه لوی قاچاق د رسوا کېدو په پېښه
چې د لړو مقاماتو لاس پکښي و، ويل شوي ده.

غم

ما بندی کړي، خو قلم را خنې ماخلي!
د زخمې زړکې ملهم را خنې ماخلي!
ښادي ستاسو په نصيب شه اړي بشادمنوا
زه خواهش کوم چې غم را خنې ماخلي!

٤٥/۱۲/۲۴

د عسكري، به دوره کښي له خه لیکلوا جبرا منع شوی وم او د اټنه
د همدي بندیزنه زېږدلې ده.

قرآن السعدین

هم اختر هم پسلی دی
ای زرگیه ولی خورین یې?
هر یو لسوری ګلالی دی
ته د چاله لاسه شین یې?

٤٥/۱۲/۳۰

د لوی اختر لو مری، ورخ

زه

د بېوزلىي او غريې يىمه ملکىرى
د خونخور او د خاين طرفدار نەيم!
د ئالم يىمه دېمىن د مظلوم دوست يىم
او س خوپوه شولى "رفيعە!" چى زەخە يىم؟

١٣٤٥

د ديموكراسي تعبيير

زەكە هەر - هەر خە كۈرم د چا كار نىشته!
بە كۈرم او كەنبە كۈرم د چا كار نىشته!
پام! ديموكراسي دە او ازاد يىمه
ظلم او زور كە زە كۈرم د چا كار نىشته!

١٣٤٥

ژړا

چېرته چې ژړا وي خبروه مې پري
ما ته د خندا خبری مه کوه

٤٦/١/٢

عرض

خواران ناست وو د لویانو په کو خوکښي
عریضي يې وي نیولې په لاسو کښي
زه پري راغلم یوه ترخه خندا مې وکړه
ما وي عرض به مووانه وري په کلوا کښي

٤٦/٢/٢

کابل، د اړګ مخه

سکروتھ

وم سور سکور خود ملت په اور تازه شوم!
سره سکروتھ د سره اور یوه تویه شوم
چې ظالم زه په پنې کښي و نغارلم
سره لنې شوم چې تاوې پنچه په پنې شوم!

٤٦/٣/٦

د شهید وينه

د شهید له خاځکي ويني جوړ توبان شي
د غلېم او د دېمن پر کور روان شي
د وطن دېستې، رغونه، تول خړوب کري
خکه شنة پري سره غاتول او ارغوان شي

٤٦/٣/٦

شعر څه دی؟

شعر څه دی؟ د شاعر د زړه آواز دی!
چې پري زړونه ژوندي کېږي هغه ساز دی!
يوالهام دی چې راخي د زړونو کورته
حقیقي شعر بې شکه چې اعجاز دی!

۴۶/۳/۲۶

فلسطین

دا سري ويني چې توپېږي د عربو
پري دا حمکه خروپېږي د عربو
چې به بوی د نوي ژوند وي پکښي نغښتی
سره ګلان پري را توکېږي د عربو
په زحمت پسې راحت اکثر را درومي
فلسطین به ازاد ہېږي د عربو
۴۶/۳/۱۶

رسم څه دی؟

رسم څه دی؟ د قدرت عالي تصویر دی
خارجي نماینده د پت ضمير دی
الهامي دی او د شعر سکه ورور دی
يا د شعر د خوبونو درست تعبير دی

٤٦/٣/٢٦

نظم څه دی؟

نظم څه دی؟ د لفظونو نبلول دي
د ردیف او قافیو سنبلالول دي
يو صنعت دي مهارت او فکر غواپي
د بیتونو او بندونو جوړول دي

٤٦/٣/٢٦

مه کوه!

مه کوه! اشاعره انور د "حال" خبری مه کوه!
وایه حقیقت د خوب او خیال خبری مه کوه!
خوپوری به بند په سلسلو د او پدرو زلفویی
نور د سلاسل او د اغلال خبری مه کوه!

۴۶/۴/۲۸

د شهید وینه

وینه د شهید چې د وطن په مینه تویی شي
توله سرخویی ده چې هر خای دا وینه تویی شي

۴۶/۵/۲۳

قربانیان

په سلهاوو مری له لوړې
د یو خو مرېښت د پاره
تل یې وينه زېښل کېږي
بس د دوى خربښت د پاره
٤٦/٦/٢٥

قارون

خان ته وګورم مجنون راځني هېر شي
بېخي محوه شم ژوندون راځني هېر شي
چي هر لور ته خونخواره پولداران وينم
باور وکړه چي قارون راځني هېر شي

٤٦/٦/٢٦

زما فيصله

يابه مي د ژوند پايه بدله کرم
يابه مي مخ پت په سره کمبله کرم؟
يابه د ظالم مانی ويرانه کرم
يابه مي خپل کورته لنبه بله کرم
يابه ککری پري خپله ماته کرم
يابه داد ظلم گاسه تله کرم
د ۴۶۳ لرم مامه نېته.

لباسي

دا بناغلی لباسی راته بشکاره پوي
سياست بي انگليسي راته بشکاره پوي

۴۶/۸/۱۴

تقدير

نور به ژوند تقدير ته حواله نه کرم
خه چي کرم په خدای به يي پلمه نه کرم
خان به کومه خپل تقديرا
کرم په خپله خپل تدبیرا

٤٦/٩/١٧

مجھوله آينده

توريه تاريکي ده رنا نه بنکاري
شپه ډېره او بده ده، سبانه بنکاري
دوروي دي، گردوننه لاره پته ده
دا او بده او لويءه بېديانه بنکاري
خوار ملپه دي پروت وي په دردونو کښي
درد ته يي تراوسه دوانه بنکاري

٤٦/٩/٦

شرنگ

کوم اشعار چي د ملت په مينه رنګ شي
بيا د ګل او د بلېل مضمون بدرنګ شي
د فکرون سوزولنې هله ماتپري
چي د فکر توره "برېښ" و کاندي "شنګ" شي

٤٦/١١٩

* برېښ زما او شرنګ د بناغلي عبد الله خدمتگار بختاني شعری
مجموععي دي.

سېپدو ته

[۱]

سېپدو چوئي کنه زرونه زموږ چوي
په دې تورو او پدو شپو کښي به ترڅو وو؟
آخر موږ هم انسانان يو ژوند مو حق دی
د ستم تورو تيارو کښي به ترڅو وو؟

٤٦/١١٧

د حق لار

زما پر کفر او اسلام خه غرض?
بس يو انسان يمه انسان به اوسم!
بدو ته بد بنو ته به بنه وايمه
د حق پر لار باندي روان به اوسم!

٤٦/١١/٢٦

پېدو ته

[٤]

خوبه خور پر موبه د توري شپي خادر وي?
خوبه موبه وري تبری در په در وو?
خوبه زغمو دا ظلمونه، دا جبرونه?
خوبه موبه له خپله حقه بسي خبر وو؟

٤٦/١١/١٧

بِرْزَانْ

خلافت چې د یزید غوندي عیاش شو
د اسلام تاند او بنپرازه بوستان لاش شو
لور مقام د خلافت یې کړې قدره
شرعه ولاړه د شرابو په تلاش شو

48/11/29

١٣٨٦ هـ د محرم الحرام

د لاس تناکی

۱۳۴۶

احتجاج

خوبه مي ژوند تريخ وي او تر خوبه خوار و زاريمه؟
خوبه مي حق نور خوري؟ خوبه ورداستشار يمه؟
خوبه زحمت زه باسم، راحت به مفت خواره کوي
خوبه زه د نورو د راحت او خدمتگار يمه؟

۱۳۴۶

آفسوس

اراده او اداره ب_____ او لس_____ي و ه
د هپواد هره چاره به اساسی و ه
وو دا تول به پوره شوي خو افسوس چي:
"زره شوي په خوانى ديموکراسى و ه"

۴۷/۲/۱۸

* وينِي

دا وينِي، دا سري وينِي، تودي وينِي
دا پاکي معصومي، پښتني وينِي
کله سړبدلى شي
کله ورکېدلی شي

باب په ملي تاریخ په دي وینو لیکلی شي!

٤٧/٢/٣١

د یوی مظاهري د په وینو لپو خوانانو په ليدو ويله شوي ده.

ظاهری

پرمليت د استبداد لبری خوري دي
څکه داسي پسی در پسی مظاهري دي
پاڅبدلي دي لسه دهره مجبوريتنه
هئي نه چې ګنه توکي، مسخری دي

٤٧/٣/٤

ملت

غواړو ملت! کویم ملت؟ افغان ملت!
خنګه ملت؟ سم ملت! ودان ملت!
یو ملت. واحد ملت، قوي ملت.
کلک ملت، په خپلو پښو روان ملت!

۴۷/۶/۴

وهه!

دا چې په خوند یې نه مړېږي، شرابونه وله!
د قام د وینو دي، خواره دی دا جامونه وله!
ملت وېښېږي، خپل حق غواړي، وخت دی لندې دی گوره
وله! وله! په بیړه - بیړه دا مزلونه وله!

۴۷/۵/۲

وطنه

زما وطنه! زمالوی وطنه
تا په واړه صورت لیدلی نه شم!
چې ټوته کړی او بېل کړی یې یې
دا تحميلي کربنې منلی نه شم!

۴۷/۶/۲۳

ملت!

ملته! ای زما غریب ملته!
ای خپل شویه، بد نصیب ملته!
ترڅو ارذال به پرتالوی کوي
ای د افغان پاک او نجیب ملته!

۴۷/۶/۲۳

انسان

څوک په صورت انسان کېدلی نه شي
تش په وینا انسان ګنلى نه شي
څو یې سیرت د انسانانونه وي
په انسانانو کښي شمېرلی نه شي

۴۷/۶/۲۷

څوک

چې د څوک یو تجارت وي پکښي
هلته ارزو د خدمت کله پایي؟
چې پر تقدیر باندې يې لوبي کېږي
ورانېږي داسې ملت کله پایي؟

۴۷/۷/۵

رشوت

غندل کېږي په خبرو کښي رشوت
بندگانه شي له طرفه د دولت
په عمل کښي بیا په خپله رشوت اخلي
کوم صاحب چي د رشوت کړي مذمت

۴۷/۷/۵ آبدره

اساسي چاره

بنه شوه، بنه شوه تر هر خه ديموکراسۍ
شوه پخه پکښي اومه بیروکراسۍ
بې رشوته هېڅ کار سرتنه رسټېږي
چاره وشهود راشیانو اساسۍ

۴۷/۷/۵ اوردګ، آبدره

لپوان

د دی ملت په حال ژړا ده په کار
چې یې شپنۍ ده د لپوانو په لاس!
د ژوندانه مقدرات یې واړه
د خومحدودو صاحبانو په لاس!

۴۷/۷/۶

خیتوګان

دلته ظلمونه ستمونه کېږي
بس د خوکسود خربنټ له پاره
د خولي مرۍ د خلکو خولونه کاړي
د خیتوګانو د مرینټ له پاره

۴۷/۷/۶

سمندر

يا په اور کبني سمندر شه!
يا خچه د سمندر شه!
يکنواخته ژوند خو مرگ دی
له سکونه را بهره شه!

٤٧/٧/١٦

دوهم انگرېز

دبمن مې دی د سر او بس دوهم انگرېز یې بولم
چې څوک مې په ملت کبني ملتونه جوړوي

٤٧/٧/١٠

"داست د کمونسانو د مليتونو د شعار په وړاندې ويبل شوی دي.

خبرتیا

خان خبر کړه دا ملت به را وېښېږي
د قدرت او اقتدار په نېشہ مسته!
دې دربار به دې له خاورو سره سم کړي
ای د دې او د دربار په نېشہ مسته!

۴۷/۹/۱۷

د انتقام وخت

مظلومه وخت د انتقام راغلی
له ظالمانو نه دې پور واخله!
پانګک او تویونه که دې نشته واک کښي
پاڅه دا خپل تبرا او لور واخله!

۴۷/۷/۲۴

اختناق.

لله اختناق انفلاق رازهوي
په دی فارمول باندی خبریسي کنه؟
په توره شپه پسی رنا رادرومی
تله معتقد په دی سحریسي کنه؟

٤٧/٩/٢٥

د حساب ورخ

ظالمه ته که خپه کېږي، که خوبين
مظلوم مجبور دی انقلاب به کويا
جي بي حسابه دی پري ظلم کړي
او سنوله تا سره حساب به کويا

٤٧/٩/٢٥

فریاد

دا چېلی حال چې د مظلوم ملت را یاد شي
زړه مې ډګ له وینو شي، خواشیني شي، نابناد شي
غږ مې د شعور چې را برسېره شي په شعر کښې
خړیکې شي، دردونه شي، برښونه شي، فریاد شي

۴۷/۱۱/۱۳

بې خبر ته

ای د پیل په غور کښې پروته د ملت په وینو مسته
بې له عیش او له شرابه خه خبر یې او کهنه یې؟
چې پري کړي دي ظلمونه، دا ملت به را وپنېږي
د ملت له انقلابه خه خبر یې او کهنه یې؟

۴۷/۱۱/۳

د وطن مينه

په پردي فکر، پردي مينه باندي نه جورېږي
خوانه وطن آبادېدل د وطنه مينه غواړي!
عملی جهد دی په کارله خاینانو سره
تش په خبرو باندي نه شي د سروينه غواړي!

۴۷/۱۱/۱۴

د فکر زندان

د بل په واک کښې ژوند، خپلواکه انسان کله مني?
ناحق شکنجي د حق پرستو وجدان کله مني?
راخی! راپاخی! دا د فکر زولني ماتې کړو
تن یې منلى شي خو فکر زندان کله مني?

۴۷/۱۱/۱۴

گام

له دي مر ژواندي ژوند نه مر گنك بنه دي
په لاس د چيل ژوندون زمام واخله!
څېي - څېي شه او توپان - توپان شه!
دانقلاب په لوري ګام واخله!

۴۷/۱۲/۲

خواران

دا خواران په خوارو ستر گو مه گوره!
يو به شي، پريوه لاره روان به شي
ستا د ظلم خونه به ويرانه کري
اور به شي، لنبه به شي، توپان ب شي!

۱۳۴۷

ترخه خواره

خواره مزه نه کوي خوچي ترخه و نه خوري
په ترخونه پوهري، خوچي خواره و نه خوري
ژوند هستکي تیتی لري خواره ترخه پکنې شته
سینه پراخه لسره، گوره تاوده و نه خوري

۱۳۴۷

وکيلان

وکيلان مو په شورا کېنى مسخره دی
ملت خەچى لە خېل خانە خبر نە دى
پە اپلتۇ، اوتسوبوتسو باندى سر دى
كە رېتىيا راباندى وايسى نىم يې خە دى

۱۳۴۷

خدايیه!

ته خولوی خدای يې، ته خو قادر يې
د تا پله لاس دې، واپه کارونه
خوزما په ژوند کښې، زما په کار کښې
د نورو لاس دې، سور قدرتونه

۱۳۴۷

يو غز

اي په رنځ او په زحمت کښې زېږدليه!
په خوارۍ او غربې کښې ګرځدلیه!
اي چې لوی يې په شکنجه او په فشار کښې
رېږدلیه، کړدلیه، څورډلیه!
څوبه ستا د متيو ګتېه مفت خواره خوري
اي محروم له خپله حقه سوځدلیه!

۴۸/۱/۱۹

ناحق حق

دا ظلمونه فشارونه به ترڅو وي؟
دا شکنجه او ستمونه به ترڅو وي؟
زه چې غواړمه خپل حق، ناحق ریږدوم
د ناحقو د حقوقه به ترڅو وي؟

٤٨/١٢٠

عزم

یا به ژوند د ژوند په خبر کرو
یا به مرگ د افتخار کروا
خکه تش لاس په سنگر کښي
له دېمن سره پیکار کروا!

٤٨/٢/١١

قربانی

منم وژلی می شې خو چوب کېدلی نەشم!
له خپل ملي مرامە هېڭ تېرېدلی نەشم!
د خپل ملت په مخ کېنى، قرباني فخر گنیم
سر مې بخنلى شمه، حق مې بخنلى نەشم!

د کال چونگابن ۴۸

هغه وخت چې تر مطبوعاتي محاكمه لاتدي وم، ويل شوي او خپره
شوي چې له خېرېدو سره يې زەھم زندان تەواچولم.

د ملت وژل

منم خو تنه په زندان کېنى اچولى شې تە!
هم يې تېلى، خورولى او وژلی شې تە!
خوبه تعذيب کړي، د خو ورڅو اقتدار په وخت کېنى
خو ټول ملت کله وژلی، يا تېلى شې تە؟

۴۸/۴/۱۹

کابل - زندان

د ظلم دوران

تاریخ شاهد دی چې د ظلم دوران کله پایي؟
کله لپه وخت و پایی نوتل په جهان کله پایي؟
اوسمی هوار کړه خو په دی هم اطمینان ولره
د ملت زور ته ستا زنځیر او زندان کله پایي؟

۴۸/۴/۱۹ زندان

زندان

ستاله ظلمه ګرځدلی ټول وطن راته زندان دی
په خپل ګران او خوبه وطن کښی په تشك شوی هر افغان دی
ظلم نه پایي تر پایه، استبداد به دی ختہږي
د سباتمه دی پري کړه، نن پې کړه چې خودي توان دی

۴۸/۴/۱۹

وطنه!

ای زماگرانه وطنه له تا جارشم!
کرم به فخر، که قربان داستا په لارشم!
ستا دبمن می که بندی که زندانی کري
گومان مه کره چې له تانه به بېزارشم!

٤٨/٥/٨

زندان

د ملت محکمه

ظالمان ئې خو ملتونه ورکولى نه شي!
خوتنه وزني خو ملت كله وزلى نه شي?
هر خه چې کا، کا دی خو دومره دی هم وپوهېږي:
"چې د ملت له محکمي نه خلاصېدلی نه شي!"

٤٨/٤/١٩

زندان

د میني کور

نه لري د ختو دھوالونه کور د ميني مي
نه شي چوپيدلى په لاسونو شور د ميني مي
سره لنبه به بله پر مانی د غمازانو کري
کله پتهدي شي په پنهه کنهسي او رد ميني مي

٤٨/٦/١٥

څپې

څپې د سمندر دی، پېچ او تاب ورسره شته دی!
مرې پېړي او سړي نه دی، پام اسپلاب ورسره شته دی!
بې شور او خوبه نه دی، د ملي ژوند حرکت دی
تیندکۍ، سندرکۍ، انقلاب ورسره شته دی!

٤٨/٦/١٥

وطن

نه مې بل چېري سنگر او تکيې خای شته!
نه مې دلته په وطن کښي کور او خای شته!
خوپه مینه د وطن باندي سرشار يم
تكلیفونه تېروم بي حده، خدای شته!

٤٨/٦/١٦

لوی ارمان

زړه لرم، په زړه کښي لوی ارمان لرم!
یم انسان، غوبښنې د انسان لرم!
نه شمه زغملۍ وروسته والی یسي
مینه د خواړه افغانستان لرم!
دا بنکاره ظلمونه پتیوي نه شم
څه وکړم؟ ضمیر لرم، وجдан لرم!

٤٨/٧/٦

د انقلاب زانکو

ای د آرین د عظمتون سوکوره!
د لسوی افغان د غنیزتونو مینې
د قیامو، انقلابون سوزانکو
وبنوره، ویښن کړه! دا ویده انقلاب!

۴۸/۷/۶

بلنه

راخني یو موتی او یو سوک شو سره
چي کري خولي هم یسي غابونه مات کروا!
چي یسي زموږ پرسرو لوسي کري
دالبه غروره ډک سروننه مات کروا!

۴۸/۷/۱۱

دیکتاتور

عجبیه ده دیکتاتور هم اولسواک شو
ور په برخه د اولس د جرگی واک شو
مسئولیت په مصوونیت باندي بدل شو
لکه نوک غوندي له هري گناه پاك شو

۴۸/۸/۶

* د اولسي جرگي د یوه دیکتاتور فرمایشي رئیس پر تاکل کبدود
احتجاجي رد عمل په توګه وہل شوي.

د رايي حق

انسان شريف دی کرامت لري
نه دی حیوان د خرڅلونه دی!
گوري! خرڅنه شی! او و نه غولپېږي!
د رايي حق مود پلورلو نه دی!

د ۱۳۴۸ تله

* د اولسي جرگي له پاره د وکيلانو د رايگيري، پروخت و بل شوي.

د توپان وبره

تول وطن راته زندان دی، د زندان وبره می نشته!
تول ملت چي دی په اور کښې، د خپل خان وبره می نشته!
په عمره - عمرو زغولي ما د ظلم توپانونه
روزل شوی انقلاب ته، د توپان وبره می نشته!

٤٨/٩/٢١

پردي مودونه

هر خه د بل وو، هر خه پردي وو
دواره راګير وو، پردو مبودو کښې
یوازي "زه" وم، یوازي "ته" وي
چي "افغانان" وو، په دی جامو کښې

٤٨/٩/٢٤

چپاو

تول کارونه دی بې ستې تاداو نشته
په فاسدہ اداره کښې هېڅ نیاو نشته
که دی ظلم، که ستم، که استبداد دی
کوم دبمن دی چې یې دلته چپاو نشته؟

٤٨/٩/٢٤

ساعران

اشعار خپل خرخوي او په بدل یې اسعار اخلي
له ډپرو شاعرانو ساعران جوړ شوي دي

٤٨/١١/١٢

* اجرتي شاعرانو ته وېل شوي، چې د اجرتي قاتلانو په شان ملي
احساسات وزني.

ماشوم ته

که د نن ورخی ماشوم یې، د سبا د ورخی خوان یې!
ته د نوي ژوند قاصد یې، د ملت د زره ارمان یې!
ستا په بنه کښي بشکارهږي راته نوي شان رازونه
دی یقین ته جوړونکی د نېټکخت افغانستان یې!
۴۸/۱۱/۱۵

مور ته

موری ته وی چې په درد مې وی دردمنه!
موری ته وی چې په غم مې وی غمجنه!
موری ته وی چې روزلم دې په مینه!
وی تر خانه لاپر مانا باندی مینه!

۱۳۴۸

د ملت خزان

ورخې هفتې شوي هفتې شوي میاشتې
له میاشتو-میاشتو جوړ شول کلونه
پسرلې راغله، نور به هم راشي
خو ملت ويني لاخانونه

۴۹/۱/۱

يو هېواد

له آموتر مارګلې نه يوهېواد دی
يو ملت دی، په يوه مېنه آباد دی
گهه تاریخ، گهه ثقافت، گهه يې کلتور دی
په گهه يون يې لرزولی استبداد دی

۴۹/۱/۷

انسان

انسان انسان و، خوافیوس دی چې لبو روان غوندي شو
له تمدن نه د وحشت په لور روان غوندي شو
اوسله تعمیر نه یې تحریب ته را اوښتی دی پام
د څلوا ورونيو خورولو ته حیوان غوندي شو

۴۹/۱/۲۰

ناست یم

مه کره ګومان چې په کرار ناست یم
ناست یم، د پهبنې انتظار ناست یم
چې وخت یې راشي د وطن په لارکښي
د سربندلو ته تیار ناست یم

۴۹/۱/۲۶

عقده او عقیده

هېر آنی دی. که نن وي سبا بیا نشته
دا مستی، دا خېرات او دا موجونه
غلط نه شی، پري! عقدو دی پاخولی
عقیدی ته اچولي يې لاسونه

٤٩/٩/٤

خې به

د زمانی به هېر ودرېږي کلنه
دا بند د شګورانوی به خې به!
دا خوکسان چې دې مصروف دي ئان ته
بس خېل قبرونه جوړوي به، خې به!

٤٩/٥/١٦

اخطر

مندي دي رامندي دي، خونسي ده او خندا وي دي
وایسي چې اختر دي، ننداري دي تماشاوي دي
تول تازه تازه دي، غور غور گرځي هري خوا ته خي
بس يوازي زه يم، وچي شوندي دي، سوداوي دي

۴۹/۹/۹

افغان نسل

پاتې که همداسي په تقلید کښي شي
وران به شي، ناتوان به شي دا خوان نسل
(خو) درس د مليست که ورته ونسود شي
(نو) هل به شي خوان نسل: افغان نسل

۴۹/۹/۹

جنازي

د قلـم ازادي خوشـي اوazi دي
خـکه: بنـدي د فـکرونـو درواـزي دي!
دا کـوم خـه چـي پـه کـوم خـاي کـښـي تـاسـي وـينـي;
د مـړـوـانـدو اـحسـاسـاتـو جـناـزي دـي!

۴۹/۱۰/۲۵

د نـيـکـه پـر قـبـر

ورـوكـي قـبـر دـي خـولـوي بـنـڪـارـېـري
د عـظـمـت اوـد جـلالـپـه غـېـږـي کـښـي

۴۹/۱۱/۱۰

کـندـهـار، دـمـيرـوـپـسـ نـيـکـهـ مـزار

بې اساسه ژوند

د ورورى مو يوله بل سره لاس نشته
يويده راسره شور او احساس نشته!
يود بل ويني ته ناست يودا موکاردى
خکه ژوند ته موتر او سه اساس نشته!

۱۳۴۹

لپر

تومت کړونې په قضا او په قدر شوو
مسئولین مو دي پري اېبني در په در شوو
په سراب پسې روان يوبې تشخيصه
د "لپر" په نوم غلط په هر "لپر" شوو

۵۰/۶/۵

سردار

چا چې سر هسک کړی دی، د دار سرته ختلی دی
پاتې سردار شوی چا چې سر دلته ساتلى دی
څوک چې پوهېدلې په رموز د سر ساتلو دی
سرد هر مجلس دی، تر هر خای یې سر اېستلى دی
٥٠/١٠/٣٠

لیدر او لور

لیدري په قرباني شي هسي نه چې
بې له هېڅ بې له علته څوک لیدر شي
په بل خه کښې چې علت^{*}* راشي ناسم شي
خو "لیدر" چې بې علته شي "لور" شي
٥٠/١٠/٣٠

* په عربي کښې "وای" د علت توري دي او دلته همداسي ګرامري
قاعده د اجتماعي علت له پاره راول شوي ده.

لندہ لار

درده! شرابی شه، د مستی غبی ته ولوپه!
نور په مرو، مرو اوښکو می ګربوان رالندوي ولی؟
پاڅېړه احساسه! مجاهد شه، ملا دي وتره
خوشی بی اساسه، لنډه لار می اوږدوی ولی؟

51/4/11

د وطن سر

د مېړونو فخر دادی په جهان کښي
چې یې سروي د وطن په سر کښي تللى

۱۳۵.

د احساس زوي

زوي د لور احساس دی، نور پلروننه نه مني
غېردي د زړه غړ، د خولي پندونه نه مني
مل د انقلاب دی له طغیان سره ملګري دی
شعر د خپل واک دی، بندیزونه نه مني

۵۱/۴/۲۳

د وطن کور

غوبنې شي، هدوکي شي، راجمع شي بدن شي
وينه شي، اروا شي، سره وخوچېري تن شي
عقل شي، احساس شي، د محیط ادي يې وروزي
زړه شي، کور د مینې شي، مېشته پکښې وطن شي

۵۱/۵/۸

لوی بدلون

له دې تورې تېپې شېپې نه سباوون په زېړېدو دی
د سېېدو له سېينه خط بل مضمون په زېړېدو دی
"مېرويس" زېړۍ پر ما وکړ، "امان" خوب کښې راته ووي
د "وطن" د مور په غېړ کښې لوی بدلون په زېړېدو دی
٥١/٥/٢٤

بشر

چې خیر دې په سر کښې نشته شر غواړې ملت ته
"مخ شر" ته اړوې ولې "محشر" به ځنې جوړ شي
"سرونه" غوڅول ځان ته "شرونه" ويښول دي
"بشر" دې چې بې سره کړ نو "شر" به ځنې جوړ شي

٥١/٥/٢٥

دردونه

دا چې د تار په چیغو - چیغو ژاري
په زړه درانه غوندي دردونه لري
بېل - بېل تارونه يې یوه نغمه شي
د پښتنه غوندي دردونه لري

۵۱/۷/۱۷

ملي بهير

د خپلو شتو واک به په خپله وي له خلکو سره
دا قارونان د خمکې زړه ته به خي، لاندې به خي
 ملي بدلون او انقلاب يې لوړنۍ زبرى دی
 ملي بهير را روان شوي مخ په وړاندې به خي
 زه باوري یم چې دا وضع د اسي نه پاتېږدي
 دا د سندروله مانيو خنې ساندې به خي.
 ۵۱/۶/۲۰

د اوسبېلوا حق

چې تر منزل د رسېدلونه يې
چې د خپل حق د اخېستلونه يې
که خپله کېږي نه خودره پښتونه
نوپه دنیا د اوسبېلونه يې!

۵۱/۷/۱۷

لوبې

چې سیاسي شعور يې نه وي ګله
د اسي ملت به ملت نه شي ګله
په ژوندانه باندي بي لوبې کېږي
د ژوندون وضع به يې نه شي بله

۵۱/۷/۲۴

زاره بندونه

که غواړي چې ودان شي، دا زاره بندونه وران کړه!
خپل وران هپواد له سره په خپل لاس باندي ودان کړه!
وګړي د هپواد دي په یوه لاره روان کړه!
هپواد دي د خپل خان کړه او افغان بېرته افغان کړه!
د بل له تسلطه خان په امن او په امان کړه!
پردو ناپرو لاسونه دي خلاص لاس او گرپوان کړه!

۵۱/۸/۱

خاروي

چې يې غاره وي تل جوره غروندی ته
پوهه نه لري؛ سپری نه دی، خاروي دی
د خپلواک ژوندون غوبښنه مه تري غواړه
بس په کار ورته اخور دی، بل مربوی دی

۵۱/۸/۸

مېړه

سرېښندنه د هر سر د خښتن نه زده
د لوی سر خښتن مې ولیده ډارپوي
د نامړ د سرېښندني زړگۍ نشته
هونبیار وي: "مړه مېړه دی چې مړ کېږي"

٥١/٨/٨

د وخت غږ

نه تناکې، نه خولي به یې شي ورکې
څوک چې باسي زياري همېش د بل د پاره
چې د وخت غړونه وانه وري په غوړو
وي مریسى به په ژوندون د تل د پاره

٥١/٨/٨

زره کته

هر خوکه دی زیاته التجا شوله
ډېره دی لوروالی ته زغستا شوله!
بیا دی هم کوم "نوی زین" نصیب نه شو
بېرته دی "زره کته" په شا شوله!

۵۲/۳/۱۴

*"غورخنگ، غورزنگ"

"غورخنگ" دی، که "غورزنگ" دی
د پښتونکار آهنگ دی!
په دواړو کېښې په کړنګ
د پښتانه د تسوري شرنګ دی!

۵۲/۲/۲۷

• غورخنگ د ولی محمد سیال او غورزنگ د ولی محمد طوفان د
 ملي شعرونو مجموعي دي.

بې وينو راغلى خو پە وينو لنېدىلى جەمۇرىيەت

(١٣٥٧-١٣٥٢)

VF

جمهوري

سلطنت طوق لعنت و مملكت ته
بنه شو خلاص شو اوس له دي طوق لعنته
نور دي ټوله شوه شپږي د تله پاره
صد لعنت دي وي پر تا اي سلطنته

٥٢/٤/٢٦

* په افغانستان کېښي د جمهوریت په لوړۍ، ورڅو ټول شوی.

شاهان او ملتونه

شاهان خي خو ملتونه پاتې کېږي
صدقه شم له وګرو له ملتنه
چې د نوي ژوندون زېږي دی راپړي
مبارک دي وي وطن ته جمهوريته!

٥٢/٤/٢٦

وراسته رژیم ته

ای ورسته رژیمه د موزیم غېږي ته ولوپړه
نور دی په دی خاوره کښې مهلت د پايدو نشته
سر تندی وهه په خپل بادار پسې په بېړه څه
عمر دی تمام دی چې دی وخت د پاتېدو نشته

۵۲/۴/۲۷

د جمهوریت ورځ

چې غلیم یې و په خاورو کښې مندلی
په وطن کښې میرویسي نظام ژوندي شو
مبارک دی وي زامنود افغان ته
چې په ژوند مو جمهوري نظام ژوندي شو

۵۲/۴/۲۶

جمهوریت

غوتی مود اميد دی کرپی گلونه جمهوریته!
ربستیا دی کرل زموب خواره خوبونه جمهوریته!
کاللي مو په ژوند کښی وو ګلونه خزانونه
بهار مو دی کرل واړه خزانونه جمهوریته!

۵۲/۴/۲۸

*وحیده!

خان دی کړو ټی خو ټولنه دی روښانه کړله
څېله ټولنه دی ترڅانه خان ته ګرانه کړله
د تا ژوندي آثار به تا مدام ژوندي وساتي
تا چې څواني له څېله ژېسي نه قربانه کړله
نآراميو د آرام غېږي ته و سپارلي
دابدي ژوندون جونګره دی ودانه کړله

۵۲/۵/۱۲

* زما د ګران دوست او د پښتو دښه لیکوال اروانداد عبدالاحد وحید
په مرینه.

اجمل ځنک ته:
[۱]

ګلونه

دخوشاپه بن کښې ډېر ګلونه واشول
يو " قادرشو " بل " اشرف " شوبل " افضل " شو
چې محصول د طبیعت د تجربې دی
اوسمني ګل یې تریولونه اجمل شو

۵۲۱۵۱۱۸

اجمل ځنک ته:
[۲]

د پېښتو سینګار

خدای جمیل دی په جمال باندي میں دی
قدرت په کارخانه کښې یې نور بل دی
چې سینګار دده په لاسویي جمال کړي
پیدا کړي یې پېښتو لره اجمل دی

۵۲۱۵۱۱۸

اجمل خنک ته:
[۴]

نوی سا

د غیرت چيغې يىدارە پىستانە كىرل
د بىمنان دېپىتنووالى تلولى شول
پە سارە كالبۇت كىنىي نوي ساپىداشوه
پە پىستوكىنىي چى شعرونه اجملى شول

٥٢١٥١١٨

اجمل خنک ته:
[۳]

تودە وينە

اجملى وە پە غورخنگ شوھ تودە وينە
كە ئالىم يې ژىبە غوشە كې تېرىشوه
د بىمنانو كە اورونە هم پېرى بل كىرل
دوطن مىنە يې لېسى پىخە شوه

٥٢١٥١١٨

د یو خوب تعبیر

له دي توري تپي شپي نه سباون دی زيرپدلی
د سپيدوله سپينه خطه، بل مضمون دی زيرپدلی
دميرويس زيرى پرخاى، دامان خبر رښتيا وه
دوطن دموريه غيركښي، لوی بدلون دی زيرپدلی

۵۲۱۵۱۲۹

د ژوندانه لوبيه

افغان ملت به او س ملت شي ګله
چي لري واک دخپل وطن په خپله
د ژوندانه لوبيه يسي وکتله
حکه بي وضع د ژوندون شي بله

۵۲۱۵۱۲۹

ناحق - حق

د ظلمونو، فشارونو عمر لندې شو
د شکنجواو ستمونو عمر لندې شو
د ناحقو د زور حق، حق ته تسلیم شو
د فریبونو او چلونو عمر لندې شو

۵۲۱۵۱۲۹

يو خواب

ای د آریمن د عظمتونو کوره!
دلوي افغان دغیرتونو کوره!
دقیامو، انقلابونو زانګو!
زاردي شم، ويښ دی کړ، ويده انقلاب!

۵۲۱۵۱۲۹

اختناق او انفلاق

انفلاق له اختناقه زېړبدلى
ظلم کله دی ترپایمه پایپدلى
اوسم سحر دی پر وطن باندي راغلى
جمهوريت دتوري شپي ګريوان خېرلى

۵۶۱۵۱۲۹

شاعراو پتن

تپېدل يې زېړبدلى له احساسه
دواړه سوز لري: شاعردي، که پتن دی
دشاعر دواوه شپه ده ځکه داسې:
پتنانواچولى پرې اتنې دی

۵۳۱۲۱۵

کابل، ملکي هوايې ګلوب

* دا ټويه زما دلازي او عقيدي دمل شهيد پايز حنيفي د واده په شپه
په داسې حال کښي چې پتنگانو له هري خواپه خراغونو ټييونه وهل،
وېل شوي ده.

د بري ماني

اسارت ملک تيتيوي تحت الشري ته
خپلواکي يسي لوروی شي ثرياته
چي مومنك له اسارتنه په امان شو
د بري ماني مولوره شوه فضاته

٥٣٦٢٦٣١

پروان مېنه، د موږ یون
د بري ماني.- د پغمان طاق ظفر

وراني ويچاري

زوررژيم وران او ويچارو، ربتيمازور و
نوري ي حق دپاتېدلوزيزياتي نه و
دومره وراني او ويچاري يسي راپريښوی
چي يسي توان دورانېدلوزيزياتي نه و
٥٣٦٢٦١٠

تل پاتې

زه شاعریم د قومونو ترجمان یم
د بشر دارمانو نونو ترجمان یم
د زړه غږد سرترغوړه رسومه
د رازونو د نیازونو ترجمان یم
زه باقی یم خو چې د اندیا باقی وي
خو چې دا د ژوندانه می او ساقی وي

۵۳۸۷۸۱.

بُت شکن

يونم جهانه سره خان سوموم!
له شارپو د بنتو ګلستان جو روم!
چي زما کور پکښي ودان نه اوسي
زما پري خه دي دا جهان ورانيوم!
د چاپه پښو کښي به سجده خنگه کرم?
زه بُت شکن يمه بُتان ماتوم!

۵۳۸۱۰۷

مور

"مینه، "وفا" رحم" یې واخبل قدرت په مینه
مور یې تری جوره کړله خکه په نوم "مور" شوله
پرې د دنیاد ودانۍ مینه تر سره شوله
مور کورودانه شوه، رناد دغې کور شوله

۱۲۵۳

د وطن مینه

یو می زړه دی پکښې مینه دوطن ده!
ته دمال ده، نه د سرد، نه د تن ده!
لرم هيله د وطن په لارکښې ووزي
کله سا چې می له تنه په وتن ده!

۵۴۱۱۱۸

سره گلان

د "بنادي" دخوانيم رگي ميني ياد كبني
د "بكوا" دبته لاؤس هم سره گلان ده

٥٤١٣٦١١

بكوا، دلزام

دا بيت د بنادي او بيبو (د پښتو د ملي کيسونامتو مينانو) په ياد
کبني چې په دلزام کبني بي قبرونه دي ويل شوي.

هوائي واده

د "اپلوو" او د "سيوز" په ازدواج باندي
ټوله دنيا کبني دخوبني لسونه و پر کپدل
خوکه خدای وکړه چې له دغه هوائي واده نه
ددی نارامي نړۍ سوله، آرام وزير پر کپدل
٥٤/٥/٣

کابل اسمائي وات

هغه وخت چې د امریکا اپلوو او د روسيي سیوز نومي فضائي
سپورمي د دي دواړو هېوادو د ګډ پر ګرام له مخي په هوا کبني سره
يو خاي شوې دا تويه وویله شوه.

روزه ۵

روزه خه ده؟ انساني مينه لرل دي!
د وجدان فرمان ته غاره اپنسو دل دي
پر چيل خان دلوبې تندی له زغملو!
د بل ورور له لوړي - تندی خبر پدل دي!

۵۴۱۶۱۲۸

اختر

اخترنه دی چې یوازې خې بنګلو ته
نه ويلاي شواختر تشو مېلو ته!
د "اختر" معنۍ "يختېر" له غمچېليو
راروان وي کوهليو، پېڅولو ته!

۵۴۱۶۱۲۸

انسان

که تري سراو دواړي پښي لري کړي "نس" شي
نور تري هېر، د خپلې ګډي په هوس شي
"اناينت" چي تري نه لري کړي ډک "سین" شي
خود خواهی پښي يې چي لنډي کړي "انس" شي

٥٤/٦/٢٨

ملت

هر هپواد پر خپل ملت باندي ودان دی
که ملت نه وي تشن زمکه تشن اسمان دی
چې افراد یې خانځاني کړي ملت نه دی
ملت دا چې په یوه لاره روان دی

٥٤/٦/٢٨

تول

گرانه وطنه! ستا خوبی مینې، ستا پاکي مینې
راته گران کړي د نړۍ وطندوستان دی تول
چې په دنیا کښي یو وېښته د هپواد پالو کوږد شي
بیا مې په زړه کښي تول غمونه د جهان دی تول

۵۴/۸/۱۴

د وطن سندري

هر - هر خوک د خپل وطن په غږ کښي پايو
هر شاعر د خپل وطن سندري وايسي
په رنګو، په نيرنګو یسي دوکه نه شي
خوک په یوه رنګ، خوک په بل رنګ کښي یې ستايي

۵۴/۱۰/۱

بېلتون

ستا پە بېلتون كىنىي وران هر خە دى زما
پاخە اومىء، خواپە ترخە دى زما
كەپە دنيا زرگونە بىدە دى زما
بى ستالە نومە پە كارنە دى زما

(...)

أراده

زمانە بە مى پە سرتېبىي ورىپى كا
دېمنان بە مى پە زوند خواوي سرىپى كا
تول بە وشى خولالىھ فکر مە كرە
چى زما دارادى سكروتى مرىپى كا!

٥٥/١/١٦

خولي

د پسلوي باران ورېبوي؛
بزگر زيار کا
خولي بیا په توپدو دي
پري کښتونه زرغونېږي!

٥٦/١/١٠

کابل، باغ بالامېنه.

بغلان ته

ستا پتي سپيني پختي دي سپين ګلونه
سره ګلونه، ستارغونه، ستا ډاګونه
ستا ډبرۍ هم کولاهي شي خبری
اورولاهي شـي زاره حکایتونـه

٥٥/٧/٢٥ بغلان

* د بغلان د سره کوتل دېرليک ته اشاره ده.

نویهار*

بیا بهار په "نویهار" دی!
بیا سور شوی
سور اورتون دی.

د "زردښت" اورونه بل دی په غاتهول کښي!

٥٦/١/٢٧

* د بلخ نویهار او د ګل سرخ مېلې ته اشاره ده.

مېنه

ذوقونه بېل دي د چا خان د چا جانا خوبن دی
د چا په زلفو کښي زنګل د چا زندان خوبن دی
زه دې مین يم، ته مې مېنه، ته يې مینه زما
ته مې يې خوبنې، ستا له پاره مې جهان خوبن دی

٥٦/٢/٧

نوی لار

بنه شوه د اونېکو لارد زړه لاره راوېښو دله
د تصنیع ډېرو خنداو غولولۍ ومه
د ژوند تیاري راته ډیوی شوی د هدف د لوري
ډېرو رناؤ، د تور خاخولي ته بېولې ومه

٥٦/٣/١٥

د اقبال ستوري

چې روحي جلال دي بیا موند له "جلاله"^{*}!
چې فکري جمال دي واخپست له "جماله"^{*}!
چې دي نبض د ملت زده کړ له "خوشاله"
(نو): د اقبال ستوري دي وڅلپد "اقباله"^{*}!

٥٦/٩/١٢

رادیو/افغانستان د اقبال ورځ

* مولانا جلال الدین بلخی، سید جمال الدین افغاني، خوشال خان
ختک او علامه اقبال.

ملاقات

سم سپی و هر خوا جگ - جگ گرخېدلو
بنکار بدلو په وقار او په ثبات کښي
در پرده نه ده ماشین د ملاقاتی دی
چې تری واښت په ملاقاتات شو ملاقاتات کښي

۱۳۵۶

د غلامي شعرونه

که هر خولري سحرونه، صنعتونه
که خواړه يسي وي بیتونه او بندونه
مه يې نغوره، مه يې لوله دا شعرونه
چې رابولي غلامي ته اولسونه

۵۶/۱۰/۱۰

د کمونستو شاعرانو د ظاهر آښکلو شعرونو په باب ويل شوي.

د غوايی غوبل او د روس ېرغل

(۱۳۷۱-۱۳۵۷)

په خوبني، مشاعره کبني ويله شوي قطعه

يوازبتوپ

خچه نه يمه پر دې چې يار رانغى
ورسره هغه د زړه دلدار رانغى
که زما ملګري ډېر وو په دې بسار کبني
په دې وخت کبني مې يې يو په کار رانغى

۵۷/۴/۷

زما جرم

زما جرم له وطن سره ده مينه
په دې مينه مې که سر خي او س دې خينه
چې وطن خي زما سر دې تري ترسر خي
تر وطن به بل خه قدر لرينه

۵۷/۱۱/۲۷

ویر

لاس مي که خلاص دي خو په ذهن مي زنخير پروت دي
چي گران وطن مي دپردو په لاس اسير پروت دي
خنگه خوبني؟ خنگه خندا؟ خنگه سرور و کرمه؟
چي کور په کور مي دملت په کور کبني ویر پروت دي

۵۷/۱۱/۲۷

"دولت" که "دو، لټ"

دا "دولت" ربتيما "دو، لټ" دي
هم بسکنڅل کا، هم وهل کا
تر "دو، لټ" لپسي تهري
وحشيانه ملست وژل کا

۵۷/۱۱/۲۷

یوه لنه

تره کيده داسې دی کور وران شه!
لکه چني وران دی کړل زموږ ودان کورونه

۱۳۵۷

وطن پلوري

د وطن د خرخونکو مرګ روا دی
که پلورلى يې په "روبل" که په "ډالر" دی
د افغان په پاک وطن کښي يې خای نشه
که د سره دی، که د تور بسکپلاک نوکر دی

۱۳۵۷

شهیدانو!

مېرىنی واق ھرمانو! اتلان و
د وطن د پساکي لاري شهیدانو!
زمور هم د خپل وطن په ننگه جنگ دی
ستاسو لاره خوبنې کړي سربازانو!

٥٨/٢/١٢

آبدره، زېړي شهیدان

"د هېواد د تاریخي شهیدانو په یوه خانګړي هدیره کښي
ویله شوي.

ستالین او امين

د ھر ظالم، خونخور رښیا ده چې "ستالین" دی
خو سل خله اوس اوښتی ترې "امين" دی
خلک وزني، کلې سېئي، پنهروزان کړي
د ملت په کور کښي جوړ ملي ناوارين دی

٥٨/٢/٢١

آبادی

"زه" دې ومرم، "ته" دې ومرې، "موږ" دې ومرو
خوژندي دې وي وطن او ازادي
چې د وينو سپلاب جوړ شي ملک زرغون شي
تر باران د وروسته راشېي "آبادی"

۵۸/۲/۲۱

زندان

وطن لوته، لوته، تیره، تیره وران شو
کور په کور د هر افغان پر کور افغان شو
دا عجب غوندي د خلکو حکومت دی
چې هر چا ته وطن گور شو، یا زندان شو

۵۸/۲/۲۱

افغان

مېړه هغه دی چې نر مري په میدان مري
د وطن په مقدس عهد او پیمان مري
وطن نه پلوری د بل غلامي نه کړي
افغان زېږي، افغان ژوند کوي، افغان مري

۵۸/۲/۲۱

سرونه کړل

خلك په شاره هم ګلونه کري
”يار“ په ودانه کښي بمونه کري
وداني ورانې خلك ژوندي خښوي
سر خښول نه دي سرونه کري

۵۸/۲/۲۱

* يار - ملکګرۍ، رفيق، تواریش، چې کمونستانو به یو بل ته ويل.

د ملت لښکر

سپنۍ پېړلۍ سور راته بنکار بهري
د لله داغ یې ناسور راته بنکار بهري
خونړۍ سېلاپ راتلونکۍ پروطن دی
د ملت لښکر منصور* راته بنکار بهري

۵۸/۲/۲۲

* یا: مخیسور

د لستونې مار

بل کاري ګوزار پري وکړئ پري یې نه بدی
پاس پرسري یې چې خورلۍ دا ګوزار دی
څلواکۍ نعمت ته نه شئ رسپدلى
څو ژوندي دا د لستونې د منځ مار دی

۵۸/۲/۲۲

غلامي

د يوې توري کودتا په بنه راغى
انقلاب يې د زلمو په وينو سور دی
د افغان د مېړنې ملت پر تن يې
لګولۍ غلامې زخم ناسور دی

۵۸/۲/۲۲

حرارتونه

له موږ "ګاز" وړي خرخوي پري خپل خرخونه
راکوي "بم" ورانوي مو پري کورونه
دا دوستي ده؟ دا وروري؟ برابري ده؟
چې بدل شي په دې راز حرارتونه؟

۵۸/۲/۲۵

تكل

شوم سرگردانه خوله تا نه رو گردانه نه شوم
خوبه جانانه ستا په عشق کښي بي ايمانه نه شوم
تكل مي وکړد منزل پر لور د سر په بيه
ستومانه دېر شوم، خوبني داده چې پښمانه نه شوم

58/6/1

يو تصوير

د وران کور په وره کښي ناسته ده حیرانه
"خواره شته او کور" یې قول له منځه تللي
د "ډوډۍ، کالي او کور" دعوه دارانو
په روسی بمونو دي ورته سېڅلي

58/6/21

د یوه وران کور د تصوير په ليدلو ويله شوي توته ده.

د پلار پر لار

د وطن لار کبني که مرگ وي، که زندان وي
د وطن رښتني زوي و ته اسان وي
د خپل پلار د ننګ، غيرت پر لار به درومي
له دي لاري به وانه وري چي افغان وي

۵۸/۱۲/۵

کابل، د خرخي پله زندان

د هپوادمل په یاد کبني

زما اشنا اي مسافره اشنا
تا په سفر کبني کړاوونه تېر کړه!
ته د انسان په قتلگاه کبني یاره
له مرگ شوي بچ، خودي مرگونه تېر کړه!

۵۸/۷/۱۰

• گران ملګري زلمي هپوادمل ته چي په یوه خطرناك سفر کبني سره
مله وو، ويله شوي ده.

هیله

زره زما خوبېږي چې وطن مې وي آباد
نه پکښې اورونه وي، نه ویر وي، نه فساد
نه پکښې د اوښکو او د وینو سپلابونه وي
نه پکښې غمونه وي، نه آه وي، نه فریاد

۵۹/۸/۲۴

جده، عربستان

زما کالیزه

عمر

پنځه دېرش کاله مې د ژوند وشول د لمړ په حساب!
شېړ دېرش کلونه مې وتلي د قمر په حساب!
چې لازوندي دی د وطن په سر کښې نه دی تللى
بې ننګه سر زما و نه بولی، د سر په حساب!

۱۴۰۰ هـ، د کوچني اختر دوهمه نېټه

۱۳۵۹

T.B*

په خپل کلي، خپل وطن کېښي روغ رمت وو
شو مرګونۍ رنځ ناخاپه راعيان
وو "ويروس" يې له وورس خخه راغلي
د "تي، بي" په رنځ تباہ شول افغانان

٦١/٧/١١

لي بي د تره کي او بيرک د نومونو سرتکي دي چې د توبرکلوز د
ناروغي نوم هم دي او خلکو دا نوم پر دوي اړښي و.

مقابله

په نره، په غيرت، په سپين ميدان مقابله ده
روانه په وطن کېښي د افغان مقابله ده
يولورته دي ټانکونه، الوتکي او بمونه
بل خواه ارادي او د ايمان مقابله ده

٦١/٧/١٨

د ایمان زور

د افغان د ایمان زور یې دی لیدلی
کمونست" به "کم" و "تیست" شي که خدای کړه
د کمون وحشت به ببرته ئې کمون ته
له دی وخت به "جم" و "تیست" شي که خدای کړه
۶۱/۷/۲۳

د مسافر جنازه

له سوی، سرې دېستې، له خالو، له زپو خېمونه
د خوکسانو پر اوړو د مسافر جنازه
له هيلو دك زړه د بې پایه دېستې زړه ته ولاړه
د یوه بې کوره، یوه بې گوره مهاجر جنازه
۶۱/۷/۱۹

جوره

بریزنه سولی(?) ته جنگ کړ، دې یې ننګه
خو په جنگ - جنگ کښې د سولې مرغۍ مړه شوه
اوسمید دی چې بیا سوله(?) ترې پیدا شي
"اندیرا" له "اندری پوف" سره جوره شوه

٦١/٨/١٢

* د هند د صدراعظمي اندیرا گاندي په مرینه چې پر افغانستان
باندي د شوروی د تهري پلوی وه.

شاه شجاع او ببرک شا

پنځوس زره انګرېزی پوڅ ورپسي و
شاه شجاع برېت تاواول سپر د دفاع و
خویولک خرسان تر مخ ببرک تر "شا" ته
دا دی خکه "ببرک شا" ها "شاه شجاع" و

٦١/٨/٢

سالنگ که سالنگ

"هندوکش" موله ازله عدوک
چا چي کړی پري تېږي. تېږي یې شه
خوروسانو چي یې زړه ته غوبه ورلنډ ده
دود یې وخت ويل "سالنگ" به دی سالنه ده

٦١٨٢.

* دا قطعه په سالنگ کښي د سوونو روسي یړغلګرو د مرد کبدود
په بنې په ارتباټ ویله شوي ده.

دورشو ورشو*

چي د ټول جهان نیول یې وو په نیت کښي
ها حريص ته او س ساحه د پښو شوه تنګه
چي بې سره پکښي هره خوا خرودو
قطبي یې ته د ورشو ورشو شوه تنګه

٦١٨٢٠

* لومړۍ ورشو د پولینډ د پایتحت "وارسا" چي د وارسا د ترونځای
دی او دوهمه ورشو د څرخای - علفچر په معنی ده.

زحمت کش او زحمت کش

زحمتکش یې زحمت گش په زحمت کش کړل:
جبری کارت، زندانوته، ادیروته
په ربنتیا د زحمتکښو حکومت دی
زحمت وېشي بشارته، کليوته، دېروته

٦١/٨/٢٨

برېژنف

يا زوي مړي^{*} يا پبني مات^{**} يا چانماري^{***} شول
چې کاپه کتلې چا افغانستان ته
برېژنف چې پردي خاوره تپري وکړ
شو زړه چاود، ارمان یې یووړ ګورستان ته

٦١/٨/٢٣

⁰ لکه چنگيز^{**} لکه گود تیمور^{***} لکه ګرګین، مکنائن او کیوناري.

اکسا، کام، خاد*

په "اکسا" کښي یې "حق سا" هم تري نه سلب کړه
"کام" "ناکام" کړل د خوانانو ارمانونه
د وحشت دا انسان سوز ماشین چې "خاد" شو
کړل "تابناد" یې په زرگونه، په لکونه

۶۱/۸/۲۹

* په افغانستان کښي د K.G.B نمایندګي د تره کې په وخت کښي
"اکسا"، د امين په وخت کښي "کام" او د ببرک په وخت کښي "خاد"
بلل کپده.

رجيم

د پردو په متواک ته رسپدلى
سره نېټکپلاک را استولى مستقیم دي
څکه هر افغان یې ولی پر سرکاني
د ببرک رژیم، رژیم نه دی رجیم دي

۶۱/۸/۲۹

جبهه زار

[۱]

پلار وطن جبهه ته ور چې شی سری
د چا پلار وتن جبی نه نه شی کړی
سیل هله وي خبستن چې د خره راشی"
بیا ايله "مردار غونډی" ته ئان شی وړی

۶۱/۹/۱۰

جبهه زار

[۲]

پلار وطن جبهه ته ور چې شی سری
د چا پلار وتن جبی نه نه شی کړی
سیل هله وي خبستن چې د خره راشی"
بیا ايله "مردار غونډی" ته ئان شی وړی

۶۱/۹/۱۰

عرض

پاک الله ته نازوليه محمددا
په ظاهر، باطن سڀخليه محمددا
يسي رحمت د عالمونو، جهانونو
د امت پر غم داغليه محمددا
ستا مخلص افت په ظلم کبني راگيردي!
د افغان کور کبني افغان دی، غم دی وير دی!
٦١/٩/٢٥

د خره مينه

خلقيان وايسي چې روسان زموږ دوستان دي
دي دوستان يې، داوینانه ده غلتنه
خود خرس دوستي وژل دي او خيرل دي
څه بهه وايسي: "د خره مينه ده لغته"

٦١/٩/٢١

سرچپه

"مصورنیت" یې "سمومیت" باندی بدل شو
"عدالت" یې "عداوت" باندی بدل شو
هر کلام د کمونستو سرچپه وي
"قانونیت" یې "قاتلیت" باندی بدل شو

٦١/١٠/٩

مجاهد مهاجر

اولسونه ډېر بنسکبل شوي، پري راغلي بنسک بلاکگردي
لاترننه مهاجردي، مهاجردي له خپل خایه
خو پر تا چې دا ورڅ راغله: مجاهد شوي مهاجر شوي
مجاهد شوي مهاجره! ستا برې به وي تر پایه!

٦١/١٢/١٢

د ننگ تاریخ

ستا پرمخ چې راخوری شوي، د شهید د وینو پرخې
سر خرويي دي کړه حاصله اي د لوړو غرونو پربني
کتibile ده د میرانۍ، د شهید په وینو ليک ده
ترابده ژوندي ساته، دا د ننګ د تاریخ کربني

٦٢/٢/٤

د اتفاق صف

نفعه يې چې ده نغښتې په نفاق کښې
چې يې شق او تخصص دی په شاقاک کښې
کامیابېږي به هله غیورو خلکو!
چې خای ورنه کړئ په صف د اتفاق کښې

٦٢/٢/١٠

فلکه!

په خپل وطن کي د وطن د آبادی په تمه
اوسم بي وطنه د وطن په آزادی پسي يم!
هضم دي نه کرمه فلکه! ازمویست خودي کرم
ستا خوله کبني هم دخپل غلیم په بربادي پسي يم!

٦٢١٣٨٥

باجور، ناقی غانی

د ځان مرګ

ډپرو سرونه دي داوكري د ايمان د پاره
تاسو ايمان کړ پر پښو لاندي دامان د پاره
ژوندون ايمان او عقيده ده، ګنني مرګ دی، مرګ دی
افسوس په خپله غوبتی مرګ تاسي دخان د پاره
٦٢٠٢٠٢٣

زماد عقیدي یو شمبر ملګروته چې کمونست حکومت ته تسلیم
شول، ويل شوي دي

پوهه

د رویان قبر په خپل وطن کنېي ورک دی
پېربا ته د کعبې غوندي سجدې کري
چې خان و پېژنې خدای شي پېژندلى
پښتنا نه دی خدای یو ئلې پوهه پردي کري

٦٢١٣٨٧

د امبېلې غابنى

زړا

فلکه ستاله لاسه ده وزړل، ما وزړل
هغه او دغه، خپل پردي، دوست او اشنا وزړل
دغم له پاره یې هم یو ئاخى سره پري نه بشودو
هرچا جلا، جلا، جلا، جلا، جلا وزړل

٦٢١٣٩

تیقی دروازې

نه غواړمه خدایه شیش محل ته خاتنه غواړم
لورپرمي تیپ مه کړي تیتو-تیتو دروازوته
۶۲۱۳۱۳۰.

د شیر زمان غمن په نامه لیک

همېشه خوبن او خندان اوسي غمنه!
له غمونه په امان اوسي غمنه!
د زمان د حادثا تو په بهير کښې
تل ترتل "شیر زمان" اوسي غمنه!

۶۲۱۵۱۱۸

کوهه

شاه جهان صابرته لیک

تل خوشحاله او خندان اوسيي صابره!
په خپل صبر کبني ودان اوسيي صابره!
د پښتو په دې خواره واره جهان کبني
دادب "شاه جهان" اوسيي صابره!

۶۲۱۵۱۱۹

کوته

د ولی محمد طوفان په هرینه

بيا غمونه راتالله شي په "ميزان" کبني
دغم اوښکي مي توپري په گربوان کبني
ګلان ریزې دا قانون د طبیعت دی
(خو):

نن "طوفان" دی مغلوب شوی په خزان کبني

۶۲۱۷۱۷

قلابي انقلاب

که دی دلته، که دی هلتہ، واکمنی، که اميریه دی
د تختونو اتکایي، په لکونو ککریه دی
د افغان په غوبنزووند کړي، د افغان په غوبنزو پایي
انقلاب يې قلابي دی، د بادار سندري وايسي

۶۲۸۷۸۲۷

پېښور

عقد

قران چې وويني، قرآن نه ويني
چې پیمانه وي بیا پیمانه ویني
عقیدي نه لري، عقدې يې ډېري
څکه د عقد ساتلو خان نه ویني

۶۲۸۷۸۲۷

د عبدالصمد ګنډه پور په نامه لیک*

سلامونه درلپرمه بې عدده
تل په حفظ چي** د صمد اوسي صمده!
په بېلتون کبني دې بې شانه ډېرخپه يم
په يادونو کبني دې خوبن يمه بې حده!

٦٢٨٨١٤

پښتن

* عبدالصمد ګنډه پور زما یو اديب دوست و، چي خوانيمړگ شو.
** چي" د ګنډه پورو په لهجه کې د "کبني" په خای وايه شي.

اشارتونه

ازادي د افغان ولارله بریاد شووه
پکبني دي دشراق او غرب اشارتونه
حمایت ورتنه حاصل د بسکپلاک ګرو
راژوندي شول بیا زاره امارتونه

٦٢٨٨١٣

ناسته پېرى

روس زمۇر دېبىمن دى، دوى دروس دېپارە كار كوي
يە سادە مخلوقە اعتمادوريانىدى ولې كىرى؟
دەد دى چىي بە مارك دلور خېتك ورلاندى ومومى؟
يو خل يسى كە دغە ناسته پېرى كلى كىرى!
٦٢١٨١٢٦

* خىنى هفو كسانو تە چىي دجهاد پە لور صەكىنى ووا دروس پە
گىتە يى كاركاوه ويل شوي وە او داھەنە كسان وو چىي اوس هم دروس
پە مرستە پە هبوا دكىنى جىڭە جارى ساتى او دا هرخە تر خېلۇ اوپىدو
دېرىو لاندى پەتىوي.

د سر سیورى

زە بىي كورە مسافر پەركومە ولاپشىم؟
گاھى درومىي هر خوڭ ورپى خېلۇ كوروتە
چىي د سر سیورى مى دى پەكتىسى موندلى
زى خوشالە يە يوازى دى دووشىپوتە!
٦٢/٨/٢٢

پنجاب، د رېل يۈن

* لە كوتىي نە پېپىئور تە لە ثىريا اوامان سەرە راروان وە رېل كىنى مى
خانگىرى خونە ورتە نىولى وە خوپە پېپىئور كى لاخىرىنە نە وە چىي
چېرى بە زۇند كۆۋو؟

د کدا شمہ

په سودا، سودا مي تپره کره سودا شپه
شوه او پده راته تر کال نه د "يلدا" شپه
اور پدل به مي اوس - اوس مي تجربه کره
په رستيما تريولو شينو او رده ده دا شپه

٤٢٧٠

د مرغومه، لو مری، شیه د کال تر تولو شیو لویه ده چی پلدا بی بولی.

د شهرت پر "خبری" تبصرہ

ستا خبری دی اشنا زما خبری
زما د سوی زرگی غرب دی ستا خبری
هر چی وایی زما د زره له حاله وایی
زره ته لار لری رینتیا چی دا خبری

٤٢١٩١٢٦

د ادب پروہ

له هرخوانه پتنگان راخی محفل ته
د ادب د ډیوی دارنگه تاء شیر دی

۶۲۱۱۱۱.

پرون، نن، سبا

زمـا دـنـه درـدـونـه اوـو يـرـونـه هـومـره
چـي "پـرونـ" نـه دـي تـري خـبـرـ "سـباـ" حـيرـانـ دـي وـرـته

٤٢١١ - ١٢٩

دردانۍ ۱

د ما شوم په لاس مې ورکړي دُرداښي
څکه دا سې شوي دانې. دانې. دانې
چې له شونډونه يې مج شړلای نه شو
نن پرماباندي رشید کړ زمانې

۶۲۱۱۱۹

د ایمان سوک

د تره کې سريې و خوره. د اميں سريې اوړه کړ
"برېزنس" يې کړ زړه چاودي. "اندرويف" زړه يې اوړه کړ
د "افغان" د "ایمان سوک" دی. پر "بطل" د "حق ګواړدي
چې "مسکو" يې غمخانه کړ پر "برک" يې بل ويروه کړ

۶۲۱۱۱۲۲

اوړدہ کیسه

د عشق کیسه اوړدہ وه ما د دار ترسره وکړه
تردي منزل نه وروسته منزلونه لري ډېر

٦٢١٢١٥

اسیر

چې وي ذهن يې آزاد زنداني نه دی
که په پښو کښي يې پنځه منه زنځير دی
چې لاسونه يې آزاد، فکر غلام وي
حقیقت کښي دا اسیر رینتیا اسیر دی

٦٢١٢١٧

د پېنټو بابا

رحمان بابا دی، د تمامو پښتنو بابا دی
د پرونو، د نننو، د سبانو بابا دی
چې د زمان، مکان په بند کېبې یې بند فکر نه وي
داسي زلمى د وروسته ټولو زمانو بابا دی
(...)

لیدري

مبدلله لیدري په لدری شوه
دنن ورخې اميري اميري شوه
انسانی لاري هر وره ته شولي بندي
ډېره بنه مردمداری مردم خري شوه
٦٣٨٣٦

اصلی رنگ

کمونیزم لفاظی ده، فربیکاری ده
خوزموده ملک کبني بشكاره په اصلی رنگ شو
"یورش و کاندي پر خلکو اعلان "مارش" کا
جومات "رنگ" کري په راديو کبني وايي رنگ شو

٦٣٨٣١٢٥

عاشره

رادبره شوه دکال د درانه غم و رخ
هغه و رخ چې ياده ده دلوی ماتم و رخ
شهه حرامه آرامي په اهل بیتو
سره شوه، توره شوه له غمه د حرم و رخ

٦٣٨٧١١٥

د ١٤٠٥ هـ د محرم ١٠

د شهرت ننگیال په نامه

گران شهرت ته چې ننگپال دی چې "ننگیال" دی
دردپدلی ویناوال، حساس لیکوال دی
آزادی ته یې جهاد کوي په نره
اسلام پال دی، هپواد پال دی، اولس پال دی!

٦٣٨٨٢

د زړه کيسه

زما د زړه کيسه د زړه په غوربو واوره اشنا
د سرغوبونه کله-کله سرسري اوري
ما معنوی ماته ورکړي خپل مادي دېښن ته
خلک بهه محض د میدان لري بري اوري

٦٣٧٧٦

پلى نوم

کمونېزم دوھشت او زور مسلک دي
هريولوز، هريوقول يې موھوم دي
مصلحت دی دانسان دقتلولو
خوچي نوم يې "پلينوم" دی "پلى نوم" دی

٦٣١٩١١٦

روحاني ته

تءه مي روح يې، تن مي دلته دى تءه هلتہ
روحاني رابطه ساته، کنه مرمم
ياته راشه چې په ژوند مودیدن وشي
يا کنه تءه بة هوري وي زه بة څمه

٦٣١٩١٢٤

يو هدف

چي دباران يوه رنه اوښکه يې ترخولي نه ورشي
په سمندر کبني مرغله شې صدف د پاره
ټوټي-ټوټي زړه به راتول کرم که راتول شې یو خل
دغه بي نظمه تنظيمونه یوه‌هدف د پاره

٦٣٩١٢٨

فردوس

چي محروم نه شم محشرکبني له فردوسه
خان ساتمه پېښور کبني له فردوسه
شيخ دي ناست وي انتظاري د قیامت کا
شهید حظ مومي سنگر کبني له فردوسه
٦٣١٠١٨

* فردوس په پېښور کبني د یوی سینما نوم دي.

د بلخ د نامتو قوماندان ذبیح اللہ په شہادت:

قربانی

د دین لپاره، د حق په لوري
د وطن لارکنې، لارې فدا شوی!
ستا قرباني کړه اللہ قبوله
ذبیح اللہ وي، ذبیح اللہ شوی!

۶۳۱۱۱۱۲

میوه اردو بیت زیارت:

د اسلام ژوند

د حسین شہادت دیزید مرجک دی
اسلام ژوند مومی تر هرې کربلا پس

۶۳۱۰۸۲۹

یوه لنه

پسلی بیا په وطن راغی

گلاز راخی خو شهیدان خاوروته خینه

٦٣١٢١٢

تور زرونه

وينمه چي لوريه لور غمونه زره مي خورين شي
يوی خواته مي سور لبوه وي، بلی خواته شين شي
هلهه ووبې دينه تظاهرلته په دين کوي
تور زرونه به خرنګه په سپينه پګړي سپين شي

٦٣١٢١٥

د چریننکو په مرینه:

خرس مرگي

خرس مرگي ده په روسيه کښي لګپدلی
لوی خرسان يې سريه سرمري، کال په کال مري
عجيبيه ده تول زره چاودي خي له تخته
د افغان دارادي په پاخنه دال مري

٦٣١٢٤٠

چاپېر چل

محيط زخمی-زخمی، سلګکی سلګکی اوآه-آه دی!
نوپسرليه تاته پاتې پکښي واه-واه دی?
ګل ډنډر مات بورا ميرات، ګلزار لنې - لنې دی
دببلانو په قفس کښي حال تباہ تباہ دی!

٦٣١٢٥

د چریننکو په مرینه:

زورې يېز

"چریننکو" و "اندرويف" گور ته لېپلی
اقدار د "کي جي بي" يېز و رېلى
خو "زورې يېز" يېز لکه مړه رانسکور کړ
ګريه چوف" لکه ګربه، ورته غلی

۶۳۱۲۱۲۱

د کمونستانوله خوا د سلطان محمود غزنسوي د
ګونبخي په ورانېدنه:

لوی فاتح

هغه لوی "محمود" چې مات يې "سومنات" کړ
د "منات" "لات" او "عزی" ورور يې میرات کړ
کمونستو د هندوانو خوبنیدنګ ته
د هغه فاتح ګونبخت پر بمو مات کړ

۶۳۱۲۱۲۱

د چریننکو په مرینه:

کرار

"بریزنس" یې چې مردار سو، کار یې زار شو
"اندروپوف" یې له یو پف سره گوزار شو
"چریننکو" که هر خو و چربدہ وخت تبر و
"گوربه چوف" یو چوف پرې وکړ په کرار شو

٦٣/١٢/٢١

د چریننکو په مرینه:

د اقتدار جنګ

اورو: "یو" کله یې "بل" مشر مردار دی
چې "گوبنه" شي وریسي یې د "مرګ" وار دی
کوتداد کمونیزم، هم اسراوري
په مسکو کېښي روان "جنګ د اقتدار" دی

٦٣/١٢/٢١

د تېپی غایبول د تصویر په ليدو:

تېپی غایبول

په وطن کښي اوس- اوس هم لاله غوره بري
خوله لاسه د وحشت ژر تېپي کهږي
لاسي داغ د سوي زره بندولی نه وي
چې په غړه د بېديا کښي ورژه بري

٦٣/١٢/٢١

د صميم صاحب په واده

چې هم ژوند کرو، هم جهاد کرو کامیابې رو
نېک اقدام او نېک تصميم دي مبارک وي
هم نوروز، هم نوي ورخ د خوانو هيلو
نوی ژوند د ګران صميم دي مبارک وي

٦٣/١٢/٢٦

د ننگیال په نامه

گران ننگیال ته چې شاعر دی او لیکوال دی
په دی عصر کبني خوب رې ویناوال دی
په ادب کبني ابتکار ته کوي هڅه
په وینا کبني د تازه مضمون لیوال دی

۶۴/۲/۱۴

قطبی خرس

قطبی خرس چې د عقاب په خاله بلوسي
گومان مه کوئ چې بېرته به سر یوسی

۱۳۶۳

د نور خلی

ډېر کسان دی چې دی تللې پسې تللې
پاتې شوی یې نه نخښې دی نه کلې
خو چې لارد شهادت یې ده نیولې
ابدي یې دی پری اېښې د نور خلی

٦٤/٣/١٥

پښیں

پروېش شاهین ته

مرغان ډېر دی، وزر ډېر، الوتل ډېر دی
چې تر ټولو بره الوزي شاهین شي

٦٤/٢/٢٩

٨٥/٥/١٩

ابدي مينه

مسخره مي کړلي نوري ياراني
چې مي ووي ستاد ميني ترانسي
ابدي مي کړه وطنه د تامينه
زما غږښه شي وژلی زمانې

٦٤/٣/٢٢

کوته

دروند غم

يو خلوېښت کلونه د ڙوندون را باندي تهري شول
تول په غمو تهري شول، ورخ په ورخ غمونه ډېر شول
سور وحشت دروس چې په وطن کښي زموږ پلی شو
دا داسي دروند غم، چې پري تهري غمونه هېر شول
٦٤/٣/٣٠.

د ١٤٠٥ هق د کوچني اختر ۲
زما د زېږيدني ورخ

مراام

په خای کښې کښې ناستل او یوه لحظه غافلېدل
لوی جرم یې ګنې چې خوک قیام لري په مخ کښې
پر دار باندي زنګل لکه پرتال باندي زنګل دی
هغوي ته چې هدف لري. مرام لري په مخ کښې

۶۴۴۶

د دوستي دين

تول وطن مې یې شودياره کړ په چین
بیا یې تخم پکښې وکاره د میں
ما یې هم "مېگ" لکه "مهربۍ" قرباني کړې
گوندي خه یې شي اداد دوستي دين

۶۴۳۳.

پښتن

دا قطعه د شينډنه پر هوايې ډګر د افغانانو له خوا د روسي
مېگ الونکو د تباہ کېدو په خوبنې، کښې ويل شوي ده.

پیو

زه له پسرلی صاحب سره د اوږي په ګرمی کښې پیو ته یوې
مشاعرې ته تللى ووم، چې یخ باران وشواو دا قطعه می په
فابدی یهه دول وویله:

ما ته می ګرمی کړه له باران سره راغلی یم
ګوره چې "پیو" ته له "پغمان" سره راغلی یم!
سور اوږي چې نرم دی، لطیف دی د پسرلی غوندي
زه له "پسرلی" او بهاران سره راغلی یم

۶۴/۴/۲۱

زره

زره می وروکی دی خودومره لسوی دی
د هر مظلوم غم ځایپدی شي پکښې
هر یو ظالم ته نفرت مینه ده
هر یو جابر تلعین کېدی شي پکښې

۶۴۶۷

کوتاه، افغان هاووس

ایوب صابر ته

کله مې چې د ایوب صابر نېټکلې شعری مجموعه "خگرخون" ولسوئله
سودا قطعه د دې لوسټنې تصره ووه
"خگرخون" دی د زخمی زړون سو دوا ده
په وینا کښې دی ده نغښتې ساحري
هم ایوب یې، هم صابر کړه دی رښتیا چې:
"یوه پایه پیغمبری ده شاعري"

۶۴/۶/۲۷

د شهید وينه

که سینه- سینه د کابل سینه
ته چې رالوېږي تر اباسینه
سوات ته غېږ ورکړې خو پري ګډنه شي
په یون کښې ساتې د شهید وينه

۶۴/۶/۱۲

اټک، د خير آباد پل

د سید اکبر صابر په مرینه:
يو ياد

د "صابر" بېلتون دی تاریخ او ياد يسي خوبز دی
حکه ياد به يسي تر تله جاوبدان وي
صابر نه مري، دی زوندي دی په پښتو کښي
د پښتو ادب په یون کښي به روان وي

٦٤ ١١٢٥

"شيخ ملي"

د پښتون د روپن تاریخ په صاف اسمان کښي
له هېچا خخه خفی نه دی، جلی دی
دی ملي خدمت يسي کړي ټول ملت ته
شخصیت يسي چې ملي دی. شیخ ملي دی

٦٤/٧/١٧

د خوشال بابا په نامه:

[۱]

نفاق

چې بابا تری نه داغلی زړه ۽ تللى
لاتر اوسمو عمل هغه تریاق دی
د پښتون په کور کښې ټولو کړي خاله
تریګنې ده، که نفاق دی، که شفاقت دی

۱۳۶۴

د خوشال بابا په نامه:

[۲]

د افغان ننګ

چې بې قدره پښتنو ته يې و هلې
توروه ژاري، قلم ژاري، خوشال نشته
چې په ننګ به د افغان توروه تر ملاو
اوسمه واړه پښتنه کښې يې سیال نشته

۱۳۶۴

د خوشال بابا په نامه:

[۳]

د ادب لمر

که پښتو ژبه هر خوپه آب و تاب شي
که شعرونه يې ذوقونو ته شراب شي
خو خوشال په دی اسمان کښي هغه لمر دی
چي نه لوپري نه به لادی تر سحاب شي

۱۳۶۴

د خوشال بابا په نامه

[۴]

استاد

که د جنگ دی، که د ننگ دی، که د توری
که د شعر، که د خط، که د بنکار یاد دی
چا د ده مروند ټینګ نه کړ په هېڅ کار کښي
خوشحال خان ختیک د هر هنر استاد دی

۱۳۶۴

پر لبیا د امریکا د بربید له امله:

تبری

ظلم دی يو، وحشت دی يوا او بمباري يوه ده
که په پولنده، په فلسطین يا په لبنان کېږي
ښکللاک: سور، تور، بشر دېمن او بشر دوست نه لري
تېرى تېرى دی پر لبیا، که پر افغان کېږي

۶۵/۱۲۷

د پندۍ- پېښور لار

د محمد دین مقید په یاد:

[۱]

د زړه لوګي

د مقید "د زړه لوګي" دی لګېدلی وي تل
داسي لوګي دی چې تل نور بندي، رنا ورکوي
د تل بنپرازه سيمه تل به سندريزه ساتي
ادب ته رنګ به ورکوي خوند او بنکلا ورکوي

۸۶/۴/۲۴

د محمد دین مقید په یاد:

[۲]

شاعرانه فضا

بنکلی فضا ده جنتی هوا ده
د مقید مشاعره جوړه ده
تنها شاعر شعرونه نه اوروي
هر خوا د شعر منظره جوړه ده

۶۵/۲/۵

د محمد دین مقید په یاد

[۳]

"پېت سپرلي"

"پېت سپرلي" یې اوس سپرلي دی ګلونه
ګلزار کړي یې چمن دی پرې د تل
مقید اوس په ازاد پرواز را غلۍ
چې راتول لوی انجمن دی پرې د تل

۶۵/۲/۵

د محمد دین مقید په یاد:

[۴]

جاوپدان

مقیده اوس آزاد شوی د زمان - مکان له قيده
چي دي شعر لافاني شو. چي ادب دي جاوپدان شو
چي د ختيو کور دي پرېښود. له فاني نه چي باقي شوی
ادبي شوي، ابدي شوي چي په زرو کښي دي مکان شو

۶۵/۲/۵

د محمد دین مقید په یاد

[۵]

انجمن

ته يو فرد وي، يکه مرد وي چي په تل کښي دي تېپرازه
دادب رنګينه بن کړ، ورته جوړ دي شين "چمن" کړ
مقیده په ادب کښي. ته د کر هغه دانه وي
چي دي خان په خمکه خښ کړ، هغه فرد دي انجمن کړ

۶۵/۲/۵

د پژواک پژواک

چې میں پر ملي واک پر ملي خواک دی
چې دبمن د هر بىکپلاک، د هر زېبنېاک دی
که هر خو تري لري ئي، بیا راغبرگېري
د اولس غوره خلاصوي داسې "پژواک" دی

٦٥٢٢٨

د روس د اتومي بتې د چاودني په پېښه:

د روس بلقى

د افغان د یو رانيم مو د زړه دوك و،
چې راپورته شو په کيف کېښي له بتې نه
دا نمرې کله هضمېږي داسې بىکاري
چې روسيه به کاندي ورکه له نړۍ نه

٦٥/٢/١٠

روسانو د ٥٧ د شور د اوومي نېټې ترخونې کودتا وروسته په
زیاته پیمانه افغانی یورانیم خپل هېواد نه ولېر دول او جالب تصادف
دا دی چې د چاودني پېښه هم د غوښې په ٧ نېټې وشه.

د افغان فخر

د افغان فخر پر هغوننگيالو دی
چې نه ډار لري له بند اونه له داره
داسي "فخر" د "افغان" له پاره ننګ دی
مفتخر چې وي د روس له افتخاره

٦٥/٣/١٠

نوښار (دمويږ یونا)

روسي استحصار

يار مي مارشوله بناماره سره مل شو
له بي سره استعماره سره مل شو
افغان خرنګه شي فخر پري کولي
چي د روس له استحصاره سره مل شو

٦٥/٣/١٠

اكوره (د موږ یون)

فاصله

پرون خربه و هغه کته بدله
اونن خره بدلېږي، کته یې یوه ده
تور بسکېلاک په سره بسکېلاک دی بدل شوی
د پرون او د نن دغه فاصله ده

٦٥/٣/١٠

خیر آباد، د موټر یون

وروري

پرون وروره، د ببرک خونز یې نه ده
هې توبه د سیاست له اخته
چي الهام ورته را درومي له مسکوه
او س آگاه شوم د ولې له ولایته

٦٥٢١٠

اټک د "موټر یون"

"سرخپوش"

چې شپته کاله پخوا یې سري جامي وي
ما وېل: دا یې نبانه د قربانۍ ده
خو چې نن د روس پر سره بېرغ نازېږي
ښکاري داسي چې رشته یې پخوانۍ ده

٦٥/٣/١٠

اتک، د موټر یون

د روس بار

مفتخر چې د روسانو په دوستي دی
کله ودروي یو او کله بل خر
خو دا خره وي د روس بار ځمکي ته نه خې
"نجیب" راولی او لري کا "کارمل" خر

٦٥/٣/١٠

اتک، د موټر یون

هېوآده!

که گرانه گرانه، گرانه هېواده!
فارغ می مه کپي دا ستاله ياده!
یم راوتلى د دې له پاره
چې دې ازاد کرم له استبداده!

٦٥/٣/١٦

پنجاب، گجرات، د رېل یون

د نقاهت دوره

د "تي - بي" له رنځه خلاص شوو که خدای کاندي
بس او سپاتي يې دوره د "نقاهت" ده
سور سحر يې سره مابنام ته رسپدلى
د روسي بنسکبلاک تخته د مېخ ترکت ده
٦٥/٣/١٠

لارنس پور، د موټر یون

تي - بي = تره کي، بيرك، "نقاهت"، د نجیب د نوم سرتکي او
ربستیا هم دا د کمونستی نقاهت دوره شو.

اتلاف

هی افسوس دی طلایي وخت موتلف شو
ائلاف اوس د اتلاف په لوري درومي
يو دبمن ته مو وحدت و، اتحاد شو
اتحاد د اختلاف په لوري درومي

٦٥/٤/٥

د طاهر کلاچوي په ياد:
[۱]

لازواله وينا

رنگ او بوی يسي له زلالي سرچيني وو
ويناخکه لازواله د "طاهر" ده
تللى نه دی، ابدي ژوند يسي گتيلى
چي شعری پانگه زلاله د "طاهر" ده

٦٥/٤/٢٤

د طاهر کلاچوی په یاد:
[۲]

حاذق طبیب

له وروری او انسانی مینې نه ډکه
د "طاهر" وینا صیقل کوي د زړونو
دی یوازی د نبضونو طبیب نه و'
په ربستیا حاذق طبیب ود نفسونو

۶۵/۴/۲۴

د طاهر کلاچوی په یاد:
[۳]

د مینې غېږ

د "طاهر" د خواره شعر خوره ژبه
پښتنو ته تل ارشاد کوي په مينه
هر پښتون ته یې خوره د "مینې غېږ" وه
څکه هر پښتون یې یاد کوي په مينه

۶۵/۴/۲۴

ياران ماران

"ياران" دی مهمل شوي او "ماران" تري نه جور شوي
سبا ته درته "مار" وي که دی نن وي شيرين "يار"
حالات د پېښور داسي زارجن دي چې دا چرګه
که هر ډول هګي تري لاندي کښېږدي، باسي "مار"

٦٥/٨/٧

د ورو لاس

زه د حoadشو توپان هري خواته یورمه
هم د سرو غرمو، هم د سرو په لاس کبني ولوبدم!
لور ايمان مې هېڅ سرزور ته سرد همت تېټ نه کړ
ان که د لېپوو غوندي سرو په لاس کې ولوبدم!
لويسی ارادی مې د زمان وربخو لاندي کړي
حکه داسي وور شوم د ورو په لاس کې ولوبدم!

١٣٦٥/١٠/٣

آسیا

په افغان او په لبنان کېښي کړیلا ده
پرایران، عراق نازلې لوبلا ده
د انسان د ککرو دانې دل کېږي
آسیا خکه سرګردانه ده "آسیا" ده!

٦٥/١١/٢١

د ایمان زور

چې ور موښوده روس ته د ایمان زور
اوسملي یې په څله د افغان زور
که هر خو خان ته د لۇي قدرت نوم اخلي
ور معلوم کړ افغانانو د څل خان زور

٨٧/١/٢ (دلو ٦٥)

شا

مخکنې مود جهاد د مخامنځ خبرو نه شول
له شا په شا خبرو نه اوس شا په راوتو دی
کلونه یې چې موږه وو ساتلي په تيارة کښې
له دي تېي تياري نه هغه بیا په راوتو دی

۶۶/۵/۱۶

د نو شپروان عادل په واده

زمودې زوندون له جنازو سره دی
ښه دی چې نن خورا روان واده دی
د ظلم زره ته یې یوه نخبنه ګنیم
بیاد عادل نوش پروان واده دی

۶۶/۳/۲۸

خاطره

نور همه واره غمونه دی دردونه
د هجرت به خاطره می "خاطره" ده

۶۶/۸/۶

* زما د خوپي لور خاطري په ڪليزه و پل شوي دی

د ډاکټر اقبال فنا خنک په واده

نن می بیا په تصور کبني جو په ورا ده
په لاجی کبني خنکي، ملي گپا ده
زه یم دلته، زړه می هلته، مبارک شه
د فنا واده د نوی ژوند بقاده

۸۷/۱۰/۶

۶۶/۷/۱۴

روغه

چې لاسونه دي زما په وينو سره دي
نو زما او ستا دروغې پاتې خه دي؟
چې په "خاد" کښې دي شهید کړل په لکونو
نانجیبه له هېچا خخه هېرنه دي

٦٦.٨.١٣

ياد

که داوبنکو په بهير کښې را نه ورک يې
ستا په ياد مې دا تیاره خونه رندا ده
٦٦/٨/١٢

د یوه دري بيت ڙباره:

د گوربٽ خاله

ورخه لومه بل خاى کنبپرده
د گوربٽ خاله ده لوره

٦٦/١٠/٥

خو څېري

د غازی ډزي وررسی تر تالاره
دارتلي لاچل خان ته دولت وايسي!
خو څېري دي هم "جبهه" شي هم "جرګه" شي
دي ملت شو شان مهرو ته ملت وايسي

٦٦/٩/١٠

بوره ، پېښور

هیله

بیا به زه وم، بیا به زما بسکلی وطن وي
قدمونه به یی بدم په پاکو خاورو
دساره ژمی په يخه شان خله کبني
اخلم خوندبه یی له سپینو-سپینو واورو

۶۶۱۱۱۲۱

اسلام آباد، پاکستان

د حق توره

د حق توره یم گوزار ته می لې پرېدە!
دا د زهرو ډک بنامار ته می لې پرېدە!
د کاغذو دوسیي لري کړه له مخي
"دیکو یاره" د روس یار ته می لې پرېدە!

۶۶/۱۱/۱۱

"دیکو یار د ژنیو د تپون منځکړي و"

د پوهاند مجروح په شهادت:

[۱]

عالم نه مري

چې مجروح غوندي عالم په خاورو خړ شو
علم مر شو، حکمت مر شو، ادب مر شو
علم نه مري، داسي فکر دي خوک نه کړي
(چې:)

"د جاهل په ډز منطق او عقل پړ شو؟"

۶۶/۱۱/۱۰

د پوهاند مجروح په شهادت:

[۲]

مجريح زړه

ولوپد له غورخنګ خنې یو خوئند، یو تپاند زړه
ډک لنه علمه زړه و، روښانه، وڅلاند زړه
کړد جهالت مرمو مجروح، مجروح ، مجروح، مجروح
دا زړه و زړگیه د "مجريح" غوندي پوهاند زړه

۶۶/۱۱/۱۰

د پوهاند مجروح په شهادت

[۴]

نن می بیا دی دردېدلی ناکار زره
چې می واورېد د مجروح د زړه کرار، زړه
لاس دی مات شه! بې احساسه زړه دی مرشه!
چې بې کاره دی له کاره کړ، د کار زړه

۶۶/۱۲/۱۶

د پوهاند مجروح په شهادت
[۳]

د علم خلی

نېشي د استبداد یې د احساس سترګي رندي کړي
لګیا دی د فکر و کور او کلې ورانوی
افسوس دی د مجروح غوندي پوهان له منځه باسي
د علم دېمنان د علم خلی ورانوی!

۶۶/۱۱/۲۸

ناسور

لمر په وينو کښي راخېژي- لمر په وينو کښي دوبېږي
له ختيئه تر لويدېخه، هبوا د تول په وينو سوردي
د تهري په تهره توره، تېسي شوي دي روغ زړونه
دروسي وحشت له لاسه، دوطن زخم ناسوردي

٦٧١١١

نوروز

عینکي

اوسم شومه زورچي شوي مي کارله په کار عينکي
يو مي د کار عينکي دي بل مي د لار عينکي
خلاص چې کړم کارد کار د پاسه وي عينکي د کار
چې، بیا په کارشی لټومه مي، د کار عينکي

٦٧١١٥

"د اقبال وینا"

په صوفي او په ملامي دي سلام وي
چي کلام يې راته ووي دمولا
خوتاءویل يې په حيرت کبني اچولى
هم خبتن، هم جبرائيل، هم مصطفى

۶۷۱۱۱۴

افغاني سرونه

له تنه خي خودظالم په پښو کبني نه لوغر پوري
داسي سرونه دي رئتيني انساني سرونه
چي سريي ورکړخوذهالم ته يې بیعت ورنه کړ
دي حسيني سرونه، واړه افغانی سرونه

۶۷۱۱۱۱

د افغان توره

دانګرېزامپراتوري وه دومره لویه
چې د لمرستړګه به نه پکښې لوېدله
خوچې زور یې د افغان دتوري ولید
له جهانه یې لمن راټوله شوله

۶۸۱۲۱۲۴

د انگلستان فضا، دالوتكۍ یون

اخلاص!

دما حول د هم در دانو په اخلاص کښې مي شک نشته
مگر خمکه هغه سوئې چې په کومه اوږد بلېږي

۶۷۱۸۱۲۸

احتساب

چې پر تخت د امارت شوله اميره
و ه سنت خوتفرض واښتله پېره
(خو:)

ښه شوکار د احتساب يسي کړاسانه
خلاص به نه شي دواړه یتیم له ګیره
٦٨

د خدائی یاد

هر خوک له خدائیه سره لاره ساتي
خوک په یوه او خوک په بل ډول
بنده بي خدائیه ژونندکولای نه شي
خدائي یادوي هر خوک په خپل ډول

٦٨١٢١٣١

د شارلوټ کلیسا، امریکا

د سیاست لپونی

په هره ورئ کړي نوی کار د سیاست لپونی
لپونی کړي اقتدار د سیاست لیونی
د سیاست بېړه یې ډوبه د قدرت خپوکړه
کله کړي یو کله بل یار د سیاست لپونی

۶۸۱۴۱

د کلیفورنیا غرونه

دامريکي په اسمان خکو غرو کښي
راته بنکاره شول هپوادي غرونه
چې پکښي غابن دهر دبمن ماتېږي
هغه سرلورې فولادي غرونه

غبرګولی ۶۸

مشرانوته!

افسوس مشرانو چي کشران مو پر خان و خندول!
چي د خنداوو ها خلقيان مو پر خان و خندول!
زموره اتل ملت روسان له ملکه و تبتول
خوستاسو کره وو چي روسان مو پر خان و خندول

٦٨/٥/١٩

تروع

څوک چي په ژوند کښي وي تروعه ټرورکوي
په غلا، په پته سیاسي مخالفین و ژني
د خپل ننګین ژوندون بقا د بل په مرگ کښي ويني
کله الفت، کله مجروح، کله لودین و ژني

٦٨١٤٦

مسابقه

مهاجرین چې پېښور ته راغل
شوله شرو مسابقه د بېړو
(خو:)

هغوي تر تولونه اوږدي پېښودي
چې هېڅ يې نه وه سابقه د بېړو

٦٨/٥/٢٣

په خوب کې ويل شوي قطعه اراډه

زه چې تلمه

تلمه تلمه

ستړۍ نه شوم!

١٣٦٨/٨/٥

يادونه: د شېري مې خوب لیده چې د نقطو د شاعري، يو دیوان مې جوړ کړي وي چاپ هم وي خولوستل يې د پر تکلیف وي اماله وېښدو سره د نقطو شاعري ناممکنه ووه، خود نکتو شاعري مې پیل کړه، دا یوه تجربه ده. دا په ازاده شاعري، کښي یو نوی شکل دی بنایي په سبا کښي رننا شي او په ازاد شعر کښي یو نوی باب وي.

ډاکټر شپر زمان ته:

[۱]

چې اخته شولو افغان په مصیبت کښې
له همه‌غه وخته دی یې شو خدمت کښې
طايزې به یې د "سیاہ ساعت" علاج کړي
اوسم ډاکټر شو د افغان په سیاست کښې

۶۸/۸/۲۶

ډاکټر شپر زمان ته:

[۲]

سر یې سپین شو، زړه یې تور نه شوله زده کړي
په ربستیا چې شپر زمان، شپر زمان دی
غمو زور کړ خود علم جام مور نه کړ
ډاکټري یې د همدي هڅو جو لان دی

۶۸/۸/۲۶

داکټر شپر زمان ته:

[۳]

بنه شاعر دی، بنه لیکوال دی په پښتو کښې
لاس یې بر دی په ناول، په افسانو کښې
جرایم به د ادب له منځه باسي
اوسم ډاکټر هم شنود وخت په تېرپدو کښې

۶۸/۸/۲۶

داکټر شپر زمان ته:

[۴]

په تلاش کښې نه د مال نه د منال شو
نه ليواله دی د جاه او دجلال شو
چې د علم په لتيون کښې پي ايج دي شو
شپر زمان غمجن ايله پردي خوشال شو

۶۸/۸/۲۶

ډاکټر شپر زمان ته:

[۵]

له عمر و د تولنیز رنځو ډاکټروي
پری ګواه دی لیکوالی او شاعري
(خو) طایزی صاحب سند په منځ کښي کم و
(نو) مبارک دی شه ډگري ډاکټري

۶۸/۸/۲۶

د برلین دبوال

په ورانيو خپه کېږم د هر خای
په ويرونو ويرمن کېږم د هر چا

(خو:)

د برلین د سره دبوال په نړيدلو
خوشال شوی یم بې حد، بې انتها

۶۸/۸/۲۶

زېرى

چي پونسلى و په تندر، چي راوستى يې قیامت و
له افق د هندوکشه، هغه لمړ په بېرته ستون شو
چي سره ورڅي درته غونبسته، هغوي پاتي سپهري خولي شول
د افغان په سپینه توره، سور سحرپه بېرته ستون شو

٦٨/١٢/٢٧

ستمھار

خدای شته زه د سپی په مرگ هم خپه کېږم
(خو:

زړه مې يخ شو په اعدام د چايسسکو
چې د بل په خوله، پر خپل ملت ستم کړي
ورته غواړمه انجام د چايسسکو

٦٩/٣/٢٦

بیزوگان

هاروین نسل د انسان بیزوگان بولی
زموره خلک بی نمازان بیزوگان بولی
داسې بنکاري چې تر منځ یې خه رشته شته
مارکستان خکه خپل خان بیزوگان بولی

۶۹/۴/۲۴

باره ګلی، د بیزوگانو د ګلو په ليدو

په باره ګلی کښي د پښتو د متفقه ليکدود په خوبني کښي
يو

زړونه سره يو شول او فکرونه سره يو شول
ګوتې په کار پوري شوي لاسونه سره يو شول
نور زما او ستا د ليکدود نوم له منځه ووتو
ښه وشول د هر ښه وشول ليکونه سره يو شول

۶۹/۴/۲۱

روس او امریکه

د افغان پر پاکه خاوره روس رسوا شو
په خلیج کنېي امریکا شوله بدنامه
چې يې هېڅ نه ونیولی په نظر کنېي
صدمه شوه ورته پېښه له صدامه

۶۹/۱۱/۱۲

"چرگى ۵"

نور به سره مطبوعاتو کنېي هسلک نه کړي
په ملي مرکه پره شوه چرگى "ه"
زېړبدلې چې پر کور د قلندر وه
په همه ګه کور کنېي مړه شوه چرگى "ه"

۶۹/۴/۲۶

تېرى

تېرى تېرى دی کە په کويت، کە په عراق کېږي
تېرى - تېرى دی په کمبوج - کە په افغان شوی دی
زماد ضمير په محکمه کېښي محکومېږي مدام
تېرى که هر خاي له هر لوري په انسان شوی دی

٦٩/١١/١٣

١٨١

د محمود قلندر په ياد

پښي يې ابلې، گربوان خيري، سري يې تل ببر- ببر و
له چېل خان نه بې خبر و، خو په ټول جهان خبر و
کړه دنیا يې تر پښو لادې، د محمود مقام د پاره *
تش د نوم قلندر نه و، یوربنتینى قلندر و

٦٩/١١/٢٣

بل دول:

*پر چېل خان يې قدم کښېښود، له دنیا نه لاس په سرو و

لپونیان که قلندر آن

په دې مو هومه خیال چي گئي خپل خلی به دنگ کړي
زموره د پښتو او پښتون خلی ورانوی
دا هسي لپونیان، قلندران مه بولی، خلکو!
چي پاخي په لوی لاس باندي مو کښلي ورانوی

٧٠/٢/١٩

"ورانګي" او "خانګي"

راغلي بسته ورانګي سره یوشولي
ولادي پورته خانګي سره یوشولي
ژوند ته يې هم رنګ ورکړ، هم خوند ورکړ
دا او هغه پانګي سره یوشولي

٦٩/١٢/٢٠

*خانګي او ورانګي د سید صابر شاه صابر شعري مجموعي

ویار

پر مړه دپوال مره شعارونه چا ته ژوند نه بخښي
ژوندي هغه وي چې په ژوند ژوندي کارونه وکا
څوک به پرڅه په عمر ویار کوي، نازهبوی به پري
ویار خو هغه وي چې عمرونه پري ویارنه وکا

٧٠/٢/٢

ریشند

تر پېښو بېړره اوږدول، بیمارنګول
په خپل لاس دي پر خپل خان "ریشند" وهل
که یې زړه وي چې پري خپل عیبونه پت کړي
ممکن نه دی دا وړۍ شرۍ کېدل

٧٠/٣/٢٤

د فروتن د ترور په وخت ويله شوي:

ناروغان

خومره وحشيان دي په گولو غلبلي وي سينه
دا ناروغان په قتلولو سروي سينه
زه يې په نوره نتيجه باندي ه پرنه پوهېږم
خود تویک خولي ته په څلله سموي سينه

٧٠/٧/١

لپونۍ کال

زلزلې دی، سېلابونه دی، سېلې دی
شورابره په آفاتوسېرنې کال
اړولۍ يې ناموس د طبیعت دی
په ربنتیا دی سېرنې کال، لپونۍ کال

٧٠/٣/٢٧

په يوه مشاعره کبني د شاعرانو د نومونو په اړه:

حسن تعلیل

"شهرشاه" د يو وخت و پاچا او "شاه جهان" د بدل
موږنن په يو وخت هم شپرشاه، هم شاه جهان لرو
خلک تر ھېر انتظار وروسته يوه سپورې مۍ وويني
موږ دوه قمر يو خای د شعر په اسمان لرو

۷۰/۷/۱۸

راز ته

ړنګه شوه اشنا د سرو لمونو دنيا ړنګه شوه
ستا د سره سحر د اميدونو دنيا ړنګه شوه
مرليన په دار شو او ژوندي زامن یې خان وژني
ښه شوه چې د ظلم د رازونو دنيا ړنګه شوه

۷۰/۷/۶

داز

روس او امریکه چي سره یو شول او س به خه کوي?
دواړه کمونیزم ته بیو شول او س به خه کوي?
سور انقلاب ختم شو او بیا چېرته راتلى نه شي
لو شول د لینن کښتونه لو شول او س به خه کوي؟

لپم ۷۰

د صابر "خانګي"

له امير کروره بیا تر ننه په پېړو - پېړو
زرغونې شوي د پښتو شعر زرينې خانګي
دا دي ورزیاتې شوي پر دي و نه نن تاندي، تازه
د صابر شاه صابر د شعر ګلورينې خانګي

۷۰/۸/۶

د سرو او شنو گه والک، پر هبوا د یو بل تاره اک

(۱۳۷۵-۱۳۷۱)

د حسینی په یاد

ته تمام عمر دبمن د تعصب وي
خو افسوس چي د رانده تعصب بنکار شوي
حسیني وي قرباني ته ملاتپلي
بده دا چي د هر بي وخته وخت په کار شوي

٧١/٥/٧

* د سید اسماعيل حسینی په مرینه.

مزدور گوند

هغه گوند چي خان ته لوی ملي گوند وايي
(خو): د کابل د یوه قونسل په پيسو پايي
که مزدور مو د دبمن د مزدور نه دي
تاسو وايي نو خه نوم ورته بنايي؟

٧١/١/١٦

له کمونستانو سره د یوه تش په نامه ملي گوند د اړیکو تر لوشېدو
وروسته وېل شوي ده.

يو مقام

چي ذهن بُت پرست وي د بُتانو حاجت نه وي
په هرو پښه کښي لویوي، هر مقام ته کړي سجده
چي فکر وي آزاد که قول جهان بُتان وي
په لته يې وهی بس يوه مقام ته کړي سجده

٧١/٥/٧

ورخ او شپه

ورخ مي ده خوبنه
شپه مي هم خوبنه ده
خو:
د سپورډه سپينه شپه
او د وربخې خره ورخ

٧١/٧/١٢

طلوع او غروب

طلوع مي خوبن دی
غروب مي هم خوبن دی
خو:

د لمر زړ غروب
او

د سپورډ می سپین طلوع

٧١/٧/١٢

خندا او زړا

خندا مي خوبنې ده
زړا مي هم خوبنې ده
خو:

د ظالم زړا
او د مظلوم خندا

٧١/٧/١٢

پوخ ایمان

تل خوبه ظالمه مظلومان لمنه نه نیسي
لاس يي چي رسپوري په گربوان، لمنه نه نیسي
لور نظر تر عرشه وري، چي نيت وي د معراج د چا
کوزه شفق رنگه د اسمان لمنه نه نیسي
وکره پوخ باور زما په مينه، شک پري مه کوه
پوخ يي چي ايمان وي د گومان لمنه نه نیسي

٧١/١١/١١

پسلی

پسلی راغی
شگوفی وشوي
سری- سری منې پکښي
همدا اوسم وینم!

٧١/٧/١٣

دوه رنگي

زرونه يسي دي تور جامي يسي سپيني دي
لومي يسي د بیرو راخوري کړلي
خولي يسي قال الله قال الرسول وايي
لاسو يسي بلا خوني سپهري کړلي

٧١/١٢/٥

اور اورکي

نہ تاوده اور اورکي دي
نہ ساره اور اورکي دي
خوتياري چي شوي راګوري
نورانه اور اورکي دي

٧٢/٣/٤

هيله

خه به بنه وای چي انسان وای مينه - مينه
د خدای دا بنکلی جهان وای مينه - مينه
کينه نه وای، رخه نه وای، جگره نه وای
هر يو کلى، هر مكان وای مينه - مينه

٧٢/٦/٢٠

گرجه او جومات

په "مری" کبني مو مری شوه پسي وچه
اپريدي صاحب مو ونه موند ميقات کبني
دي د خدای په لته سرو، په گرجه کبني
مو بود ده په لته سرو و په جومات کبني

٧٢/٦/٢.

مری ته له باره گلی نه راغلي وو، زموبد سيميناري وو ملگري
اپريدي صاحب رانه ورك شو او تر پيدا کيد و روسته مي دا ټوته
ووبله.

لوبونه

ما په وینو او به خور کړل خوازه را خخه نه شول
تا د ګلوپه وطن کښي بي صرفې لوبونه وکړل

٧٢/٨/٨

آفرین

زمانه می بیا د ژوند پر سیمه بلوسی
نه یم پوه خه یې پري اپښي چې یې یوسی
شنه اسمان چې پري بي شمېره شندي وکړي
آفرین دي په رفیع وي چې لاوسی

٧٢/٨/٢٠

تش خُم

د زړه خانی موتلوسي - تلوسي
په مات قلم تشی خانی ډکوو
خُمونه تش خوپیالي ډکی ساتو
له لپونیانو میخانی ډکوو

٧٢/٨/٢٣

دا توقه د تلوسي مجلې چې ما او صابر شاه چلوله، د پښتۍ د یوه
تصویر په شرح کښي ویله شوي ده.

د اوبنکو خلي

زه بوالهوس یم خنګک تر خنګه جو روم خلي
را ولایه ټرم بیا په خپله ورانو م خلي
چې می د زړه د تلوسو هدیره ورکه نه شي
پر گربوانه څکه د اوبنکو ودروم خلي

٧٢/١٠/١١

يو قاتل

له اسلام نه ورته پاتي ده تشن بيره
نور يې ټول افعال بد تر دي تر خنزيره
دانسان مرګ تر مرغى ورته اسان دی
هۍ توبه شهه د اسلام له دې اميره

٧٢/١٠/٢٤

جبر

زما
د ژوند
د تصویره
چوکاټ
د تا
په لاس دی!

٧٢/١١/٥

ماته شمع

شمع مو که ماته هم ده م—وب یې خللو
زړه یې که چوي هم خود تياري زړه به چوو

۱۳۷۲/۱۱/۶

* د تلوسي مجلې د یوه انځور په تفسیر کې ويل شوی بیت.

ایپی فقیر

حاجی میرزا علی د فقیرانو یو فقیر و
خود اسې چې د وخت د امیرانو یو امیر و
دبمن یې اړولۍ همپشه ئکه په ویر و
په یوه لاس کښې یې توره وه، په بل لاس یې تدبير و

۷۳/۱۲۷

کھی

هم را دیو شتہ هم اخبار بارہ گلی کبندی
هم چکنی شتہ، هم اچار بارہ گلی کبندی
چی خانہ وو هغه تول دی پورہ شوی
خودی کم ڈاکتیر اسرار بارہ گلی کبندی

اسد ۱۳۷۳

د ڈاکتیر اسرار د تہر کال د یوه خوارہ شکایت په خواب کبندی ویل
شوی ۵۵

یوه تقریظی قطعہ

د ڈاکتیر نسیم جمالزی پر شعری مجموعہ
نسیم چې سحری د گل پر مخ تپر کري لاسونه
گلونه ورتہ وبخندی رنگونه جمالونه
"نسیم" او "جمال" دواړه چې رامنځ ته کري شعروونه
گلونه یې شعروونه شي، شعروونه یې گلونه

۷۳/۱۰/۸

په استرالیا کښی او سپدونکی زما مسافري لور ثريا ته

ای زما د سترگو تورد زړگی سری
ستا بېلتون دی له ما، ما ته اوړ د سری
نور په کلی، په یوبنار، یوه وطن بېل شي
په واتین د قاروته شوي له مالري

٧٤/١/٢٣

توره او ډال

دا د غرونو مېنه ده، سنګري پکښي ډېري دي
اوړد تاریخ لري، لورې ژوري پکښي ډېري دي
نه کوي تېرى خود تېرى مخ ته تیار دي تل
توري یې هم شته خو ډال او زغري پکښي ډېري دي

٧٣/١١/١٩

ازادي

ازادي د آبادی مقدمه ده
يوه بود هله آباد شي، چي آزاد شي
چي غلام وي نه يسي نوم، نه يسي نبيان وي
چي آزاد شي په تمامه دنيا ياد شي

٧٤/٥/٢٠

د بلاکور

شول کلونه زماکور، د بلاکور دی
يوه ولپردي، د بلې بلاکور دی
گه د برپتو، گه د بېرى پر تار زانګي
د زانګو غوندي لړاندہ زماکور دی

غبرګولی ٧٤

ازاد

د هغه ملت د وياري شمله وي نېغه
چي يې سرنه وي د بل په پښو کښي بنسکته
ازاد راشه! ازاد اوسمه! ازاد مرشه!
که تل غواړي چي غږي دي وي اوچته!

٧٤/٥/٢٠

د چل دنيا

دنیا د چل ده په تېزی سره چلپېري هر خه
چي نه چلپېري ژر تر ژره ناچلپېري هر خه

٧٤/٨/١٠

د خيبر اپريدي په ياد:

[۱]

د خيبر غزلي

نه اورم هفه د هنر غزلي
له کيفه هکي سراسر غزلي
د خيبر لور غرونه خاموش دي خكه
شوي پکښي غلي د خيبر غزلي

۷۴/۸/۱۱

د خيبر اپريدي په ياد:

[۲]

آرام

تلمي ديدن ته زه، خو وخت ناوخته شوي و هبر
خيبر و تللى ما يسي خلبي ته سلام و کر
غږ مي پري و کړ راته ويسي ويل د حال په ڙبه:
تسر د هنارامه ژونده و روسته مي آرام و کړ"

۷۴/۸/۱۱

د خيبر اپريدي په ياد:

[۳]

پر کور پر دېس

د خيبر غړې د دولت له زوره چوی
خو "خيبر" د بېوسې په غړې کښې مړ شو
د ظالم نظام د ظلم قرباني شو
پر خپل کور، د پر دېسې په غړې کښې مړ شو

۷۴/۸/۱۱

د ظاهر غزنوي په درناوي

خاطر مي دوست دي، هموطن مي هم دي
مل د قلم مي دي، دفن مي هم دي
په پېښور کښې له غزنوي نه لېږي
همراز مي هم دي، همسخن مي هم دي!

۷۴/۸/۱۲

د یونس خليل په نامه

"لله زار" د طبیعت یې غورپدلی
د الهام د باران "خاځکي" پري ورٻوي
رنګ د شعر یې د اور، نرمي د گلن ده
د خليل ګلزار له اوره را توکهږي

۷۵/۲/۱

د چېچن غازيانو ته

د چېچن د قهرمانو بچو وينو
په تاريخ کښي مويونوی باب تحریر کړ!
هغه روس چې له افغانه په فغان ولار
په خپل کور کښي مواخته د خان په وير کړ!

۱۳۷۴

د جوهر دادایف په یاد

[۱]

په سره پوچ کښي راغلی و "جوهر" افغانستان ته
بمونه یې راوري وو څلود افغان ته
خوژريني د ايمان درس د افغان له خاوري واخیست
زموره د ملت قهر، قهر وښود قهرمان ته

٧٥/٢/٦

د جوهر دادایف په یاد:

[۲]

روسيي ته یې نیولی د ايمان و پوچ سنگر
په وينود سره پوچ یې و سور کړي هر ډګر
شهيد شود وطن د آزادۍ په پاکه لار کښي
شامل و په "جوهر" کښي د "شامل" واره جوهر

٧٥/٢/٦

ملاقات

کال په کال مو ملاقات و خو سېقات شو
د بېزو ذات هم بې مهره شو، بد ذات شوا
استغنا له تقاضانه پیدا کېږي
زموده "نیاز" و ته چې گوري نازی زیات شو!

٧٥/٣/٧

* په باره ګلې کښي د بېزو ګانو د نه راتلو او د دوى د نه ليدو په
فراق کښي ویله شوي، په دې سفر کښي بشاغلی نیاز هم راسره و.

منزل

منزل کوم
خو منزل
لري دي
لا

٧٥/٥/١٩

مطلق حیوان

انسان انسان دی
وی ناطق به
خو مطلق حیوان دی!

۷۵/۵/۱۹

گذر گاه

پر گذرگاه می
چې گوزر وشو
داسي وه ورانه
د تګ لاريې نه وها
۷۵/۵/۱۹

مانۍ

د چلستون

خوانې مانۍ ته لارم

د لښکرگاه

زړه مانۍ غوندي ووه!

٧٥/٥/٢٠

ګل چین

د بن ګل شو

پانې - پانې

د ګلچين

مالی له لاسه

٧٥/٥/٢٠

کابل

چي د گل منځ کښي و پرخه
ها کابل شو برخې - برخې

٧٥/٥/٢٠

ماشوم

د جنت له بنه ګل راشي دنيا ته
دلته نوم د دغه بسکلي ګل ماشوم شي
که يسي بنه پالنه وکړئ نوسبا به
د اجهان لکه جنت درته معلوم شي

٧٥/٨/٢١

یوہ بلہ پانہ: پینہ پر ٹائی سیاست

(۱۳۷۵)

گل او گولی

چاپه گولی او چاپه گل وویشتم
هم پردي وویشتم، هم خپل وویشتم
یوه مخامغ وکړ تبری پر ما
بلله اوږي د هغه بل وویشتم

٧٥/٩/١٦

د صابر شاه د ایمل شاه زیر پدنډه:

هل

د تاصبر مېوه ورکړله صابره
د خدای فضل وایمل درسره مل شوا
که په ژوند کښي دي ترڅه وو نور به نه وي
له خوبیلت نه ډک چې مل درسره مل شوا

٧٥/٩/٧

کابل او تهران

یوه هوالري کابل دی، که تهران دی
سره ورته یې هم حمکه، هم اسمان دی
منظم یې پسرلی، دوبی، منی، ژمی
خوافسوس چې کابل وران تهران ودان دی
٧٥/١٢/٢٣

د علی صدر غار

بره غونډه، په زړه کښې بحر لري
رنې او به لکه د نهر لري
سر يې پوښلی په ګونګرو د تیږو
تري لاندې لاري لهر لهر لري

٧٥/١٢/٢١

علی صدر، همدان، ایران

په ایران کښې د علی صدر د حیرانوونکي غار د ننداري په وخت ويل
شوي ۵۵.

ښکللاکي ماشين

داد نړۍ د بنامار خوله نه ده نو خه یې بولئ
د "برمودا" په مثلث کښې چې ورکېږي هر خه
لادوزخ نه دی، چې لაچيغې: د "لاډپر" تري هېژري
دښکللاکي ماشين په نس کښې خو سو خېږي هر خه
۱۳۷۵

د وحشت نسل

هر یو په اصطلاح مشر، د بل په لارو لوند شو
هر خوکه د ملت په غېړ کښې لوی شود افغان
د بل په قوماندہ او په ټیپک وزني خپل ورونه
يو نسل، د وحشت په غېړ کښې، لوی شود افغان

۷۶/۱۶

تهران

نگه رانگ

کله ژوند د مزو
کله ژوند بی مزی!
داسی ژوند وی ژوندون
چې یاخی یارا خی!

٧٦/٢/٤

"ویزه" که "وی خه!"

یوه توکی ویل؛ "ویزه" معنی؛ "وی خه" ده
ما ګنله؛ د الظې معانقه ده
د ایران بیروکراسۍ راته ربته کړه
ښکارندو یه د "وی خه" فقط "ویزه" ده

٧٦/١/٩

تهران، فرودگاه مهرآباد

کتاب

بنه ملګری دی کتاب د ژوندانه
معلوم پېږي پري حساب د ژوندانه
چې هروخت نوي کتاب سړی پیدا کړي
وي هرباب یې نوي بآب د ژوندانه

۷۶/۸/۱۱

راکره ورکره

ماشوم خو اوښکي
مورنینې ورکړي

۷۶/۶/۳۰

حجر اسود

چي د خدای د مرحمت نظر پري شوي
ت سوره تيره ده د ټولو تيربو ميره

۷۷/۳/۷

د ليلې دښته

د ليلې دښته يوازې دښته نه ده
چي له منې نه يې زه پکنې مدفون يم
هره دښته د وطن ليلې- ليلې ده
زه د خپل وطن له سره تېر مجنون يم

۷۶/۱۱/۲۸

تَرُورِسْت

سپینه مانی کبني چې شو تور کلنتم
خان سپینولی نه شي نور کلنتم
تَرُور- تَرُور چې په خپل کور کبني گرئي
په دولتي کچ کري تَرُور کلنتم

٧٧/٦/١٤

بُولى

د محمود او د اشرف بچو و "تیارسی"
بیاراغلی دی لبکرد صفوی!
د گرگین په خنگ کبني قبر ورته جوړ کړی!
که را واښت کوم افسرد صفوی

٧٧/٦/١٥

مست سیندونه

تربی دښتې

د پامیر او هندوکش له لوړو خوکو
مست سیندونه را بهېږي په هر لوري
خوافسوس چې ډک - ډک څئي پردو ملکو ته
زموده تربی - تربی دښتې ورته ګوري

۱۳۷۷/۱۲/۱

د حیرتان پل

دا سې ورځ هم وه چې پردي پله د روس پوځونه
د هر په خوبنۍ، د هر په خندا، د هر په نخا راتل
(خو):

دا سې ورځ هم شوه چې پردي پله روسي پوځونه
په خواشينې، په مايوسى او په ژړا وتل

۷۷/۱۲/۱

د حیرتان لار

خندا

د پسرلی مسیحا بیا راغی
 څمکي رنگین ګلونه وزیبول
 لمړ په زرین وروني کښي ونځښتل
 هسلک د باران سپینې شیدي ورکړي
 وړمي په نرمو ګوتو وتخنول
 ايله د ژوند بنې کښي خندا راغله

۷۸/۱/۱

د دوستم مانۍ

له دوستم نه یې ملت ته رسنم جوړ کړ
 د پر خلکو یو قیامت د ستم جوړ کړ
 د نمرود غوندي جنت یې جوړ کړ خان ته
 خو تقدیر ورته په ژوند باندي غم جوړ کړ
 ۷۷/۱۲/۲

جوزجان د دوستم مانۍ

تعزیرونه

امریکا چې امر کا دوی یې تعامل کا
مزدوران دی، نه ملګري ملتونه
اوکه نه وي تود کوم منطق له مخي
پر افغان ملت یې کېښول تعزیرونه
مشیگن، امریکا ۷۸/۹/۲۸

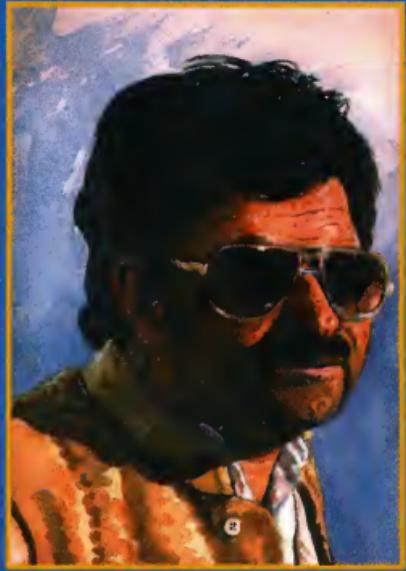
دانسان بدلون

دری زریزه شوه رابره زمان بل شو
د تخنیک له مخی گوره جهان بل شو
(خو) انسانیت د تنزل په لوري درومي
بدلون هله شي راتلای که انسان بل شو

۲۰۰۰/۱۱/۱۱ ۷۸/۱۰/۱۱ کلګري، کانادا

د شعرونو دا لري: کړي په کړي:

- ولونه - ولونه
- د ستوريو ګرونده
- د لمړ جام
- د آسیا زړه
- د بوه یېز بهیرونه
- شبې - شبې

د امان کتاب د خپرونو خواهد

پښتو

ACSC
Flat # 226, Gulhaji Plaza,
Arbab Road, Peshawar
G.P.O. Box # 630, Peshawar, Pak.
Tel: (091) 841749

M. Asef Wardak
Bendhütter Str 3
41066 Mönchengladbach-Neuwerk
Germany
Tel: 021 61/ 650 650